

onafhankelijk studentenblad

veto

jaargang 48 nummer 12
23 mei 2022
tweewekelijks blad
erkenningnummer p706128
afgiftekantoor Leuven

bpost
PB-PP1B-02817
BELGIË(N) - BELGIQUE

**Blijf horen,
bescherm je oren**

**Ik wil mijn
herexamenrooster**

Alcohol in de blok

**Heb jij meer dan
20.000 euro op je rekening?**

Een op vijf studenten wel

in deze editie

EDITORIAAL

Blijf niet thuis, maar pas wel op voor ruis

Een vliegtuig zoemt voorbij. Ik kan het geluid een minuut uitstaan, voordat ik het raam sluit. Stel je voor dat het zou blijven suizen en het nooit meer stil wordt. Wel, dat heeft een naam: tinnitus.

Voor jezelf zorgen, lichamelijk en mentaal, was nog nooit zo'n hot topic. Lifestyle-artikels vullen de magazines en Instagram wordt overspoeld met #selfcare-berichten. We geven onze ogen de kost in een of ander exotisch land (#wanderlust), zowat elk excuus is geldig om uit eten te gaan (#culinaryorgasm) en ook de cosmeticasector geniet van de trend (#skincare).

Té voorzichtig zijn voor je oren bestaat niet

Maar de #earcare lijkt veel mensen te zijn ontgaan. Zo blijven ook de onomkeerbare effecten van gehoorschade onderbelicht. Een herinnering eraan – gezien het festivalseizoen bijna aanbreekt – komt niet te vroeg. Want als je vandaag oordopjes bovenhaalt op een concert, is voor jezelf zorgen plots niet meer cool.

Uit een bevraging van iVOX in opdracht van vzw De Tuut van Tegenwoordig blijkt dat zes op tien feestgangers in Vlaanderen al eens geconfronteerd werd met een pieptoon na een nachtje uitgaan. Toch kiest maar een luttel 16% voor oordoppen op maat.

We kunnen er niet omheen dat het prijzig is om gehoorbescherming te laten maken. Maar zie het als een vijfjaarlijkse investering in ruil voor een leven lang genieten van muziek, zonder ruis in de oren. 'De tuut ligt om de hoek', zegt de oprichter van vzw de Tuut van Tegenwoordig. Té voorzichtig zijn voor je oren bestaat niet.

Daarom geeft Veto in deze editie vijf tips om je gehoor te beschermen. Geniet van een zomer vol feestplezier, maar zorg ook goed voor je oren.☺

Manon Cools is redacteur student. Het editoriaal wordt gedragen door de voltallige redactie.

Angst voor de Tuut 4

Bert Lecomte, oprichter de Tuut van Tegenwoordig, over leven met tinnitus

Vijf tips om je oren te beschermen dit festivalseizoen 5

Do's en don'ts om je oren te beschermen

Grote ongelijkheid bij sparende studenten 6-8

Wat heeft de student gemiddeld op hun bankrekening staan?

Eerstejaars versus elkaar 8

Learning dashboard toont hoe goed je medestudenten het doen

Vervroegde startersdagen bieden ademruimte 10

Binnen twee jaar een rustigere start voor nieuwe studenten

'Ik wou eigenlijk niet op een meisjesresidentie zitten' 11

Hoe legaal zijn niet-gemengde residenties?

Economen krijgen herexamenrooster al in mei 12-13

Waarom je zo lang moet wachten op je examenrooster

Krot te huur 14-15

Leuven blijft bezaaid met koten die niet voldoen aan wettelijke normen

Rudi gaat met emeritaat 16-17

Rudi Laermans stopt met doceren

Alcohol na studeren kan positief effect hebben 18

De effecten van pintjes en jointjes tijdens het studeren

Chatten we binnenkort tijdens examens? 19

Onderzoek naar communiceren tijdens testen

Beeldpagina 20-21

Varkentje Vinnie

Internationaal kort 22

Universitair nieuws uit de hele wereld

CARTOON VAN DE WEEK

door Bernard Tant

Britse academici pikken het niet meer 23

Brits universiteitspersoneel ontevreden over werkdruk en pensioenzekerheid

Het Nederlands verdient beter dan Engels marketing-jargon 24-25

Zomeressay: Jan Peumans over de verengelsing

Soms moogt ge ook gewoon plat klappen 26

Summier: opinie over het gebruik van dialect

'Schoonheid zit in de vergankelijkheid' 28-29

Kunstige proffen?: Staf Roels, professor en olieverfschilder

CulTip 29-30

Culturele Leuvense tips van 23 tot 9 juni

'Concertfotografie is niet weggelegd voor wie veel slaap nodig heeft' 30-31

Buiten de bühne: Roel Van de Velde/135mm, huisfotograaf bij Het Depot

KU Leugen 36-37

Ontdek de Beiaardcantus, begin bij de Veto-videoreportage

Sjarels crypto 38-39

Cryptisch puzzelen

Duurzame studentenkaart op komst online

In september krijg je de studentenkaart voor je leven

De pil: een zegen of vloek online

De impact van de anticonceptiepil op studenten

Bénédicte Lemmelijn nieuwe decaan Theologie online

Voor het eerst een vrouw aan het hoofd van de faculteit

lees verder op veto.be

navraag Zuhal Demir 32-35

'Wie niet van mening verandert, is knettergek'

N-VA-politica Zuhal Demir over haar beleid als minister van Leefmilieu en Energie

Angst voor de Tuut

Bert Lecomte heeft vzw De Tuut van Tegenwoordig opgericht nadat hij zelf te maken kreeg met oorsuizen. De eerste maanden met de tuut waren verschrikkelijk voor hem. Hij doet zijn verhaal.

door [Manon Cools](#)

In zijn eerste jaar aan de Kulak (KU Leuven campus Kortrijk) ging Bert naar het kerstbal in december. De volgende ochtend stond hij op met oorsuizen, die nooit meer zijn weggegaan. 'Dat heeft een zware mentale impact op mij gehad. En op mijn leven', vertelt hij.

Een luisterend oor

Op het internet vond hij weinig voorlichting over de suizen, of de informatie was zeer negatief. Dat was frustrerend volgens hem: 'Het gaf me alleen maar een slechter gevoel. Daarom richtte ik

zelf iets op.' Bert wil hulp verlenen aan en luisteren naar personen bij wie hetzelfde overkomen is.

'Je staat ermee op en gaat ermee slapen'

Daarnaast hoopt hij te voorkomen dat andere schade zouden oplopen. In de aanloop van het festivalseizoen 2022 organiseerde vzw Tuut de 'Week van de Oordop'. 'We willen dat jongeren zich amuseren en dat ze hun hele leven lang kun-

nen genieten, maar dat gaat enkel als ze hun oren beschermen.'

Kan ik ermee leven?

'Het was al langer aan het sluimeren', geeft Bert toe. Als hij een avond uitging, had hij wel vaker een zachte tuut in de oren, maar de volgende ochtend was het altijd weer verdwenen. 'Ik stond er niet bij stil dat het kwaad kon. Zo is dat bij de meeste jongeren.'

Bert vertelt hoe hij zich in het begin zorgen maakte of hij met het geluid in zijn oren zou kunnen leven. 'Je staat ermee op en je gaat ermee slapen, je kan het niet negeren en het heeft geen aan- en uitknop.' Dat maakte hem radeloos en vooral ook sociaal: hij was bang om uit te gaan en meer schade op te lopen.

'In de winkel en op straat: elk geluid was een potentieel gevaar'

'Kan ik nog studeren?' en 'Kan ik later gaan werken?' waren vragen die door zijn hoofd spookten. Door zulke angsten op te kroppen, waren de eerste maanden een hel voor hem. 'Niemand begreep waar ik doorging, omdat niemand zich het kon voorstellen.'

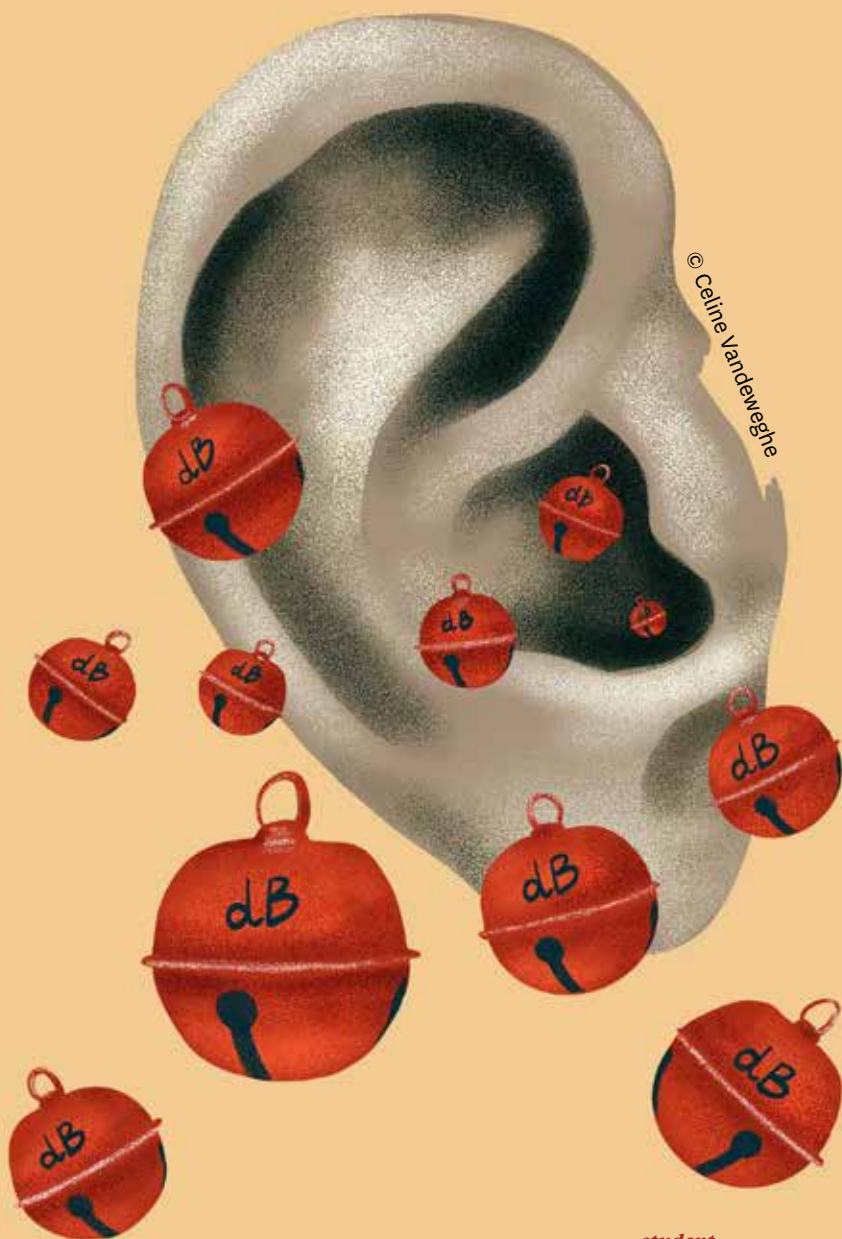
Het was zwaar voor de vzw-oprichter om de tinnitus te accepteren wanneer de dokter de diagnose stelde. 'Ergens blijf je wel hopen dat het zal weggaan.'

Licht aan het einde van de gehoorgang

De tuut is er nog steeds en dat gaat altijd zo zijn. Maar na een tijdje verschuift het naar de achtergrond. Ook Bert geraakte eraan gewoon. 'Vaak hoor ik het pas terug als ik 's avonds alleen in mijn bed lig en geen omgevingslawaai meer hoor.'

Volgens Bert heb je pas controle over de suizen als je er vrede mee hebt genomen. 'Nu heeft het geen invloed meer op mijn leven, maar dat was vroeger anders.' Hij vertelt hoe hij zijn oordoppen voortdurend droeg uit angst om zijn gehoorschade erger te maken. 'In de winkel en op straat: elk geluid was een potentieel gevaar.'

Toch blijft het belangrijk dat hij consequent zijn oordoppen draagt, omdat geluiden soms ook pijn kunnen doen. Wanneer Bert uitgaat, heeft hij ze sowieso in, maar ook in bepaalde lawaaierige ruimtes zoals op café.☺

© Celine Vandeweghe

Vijf tips om je oren te beschermen dit festivalseizoen

Het festivalseizoen staat voor de deur. Na twee jaar stilte wordt het volume een beetje hoger gezet, maar dat kan schadelijk zijn. Hier zijn enkele tips om je oren te beschermen.

door [Manon Cools](#)

Ik ga uit en neem mee: oordopjes? Uit een bevraging van iVOX blijkt dat voor minder dan een derde van de Vlamingen het geval te zijn. Die peiling gebeurde in opdracht van vzw De Tuut van Tegenwoordig, de eerste jongerenorganisatie in Vlaanderen en omstreken die focust op gehoorschade en oorsuizen.

Het is een zorgwekkend cijfer. Dat stelt ook oprichter van de vzw, Bert Lecomte: 'Als je "de piep" blijft horen, is er geen weg meer terug.' De medische term voor die constante oorsuizen is tinnitus. Dat zijn geluiden – gefluit, gebrom, geruis, getuut – die niet afkomstig zijn van een externe bron en dus alleen jou lastig vallen. In het interview hiernaast vertelt Bert over zijn ervaring.

Een boer in je oor?

Annick Gilles, professor in de klinische audiologie aan het UZA (Universitair Ziekenhuis Antwerpen), legt uit dat tinnitus niet altijd veroorzaakt wordt door lawaai: 'De voornaamste reden waarom iemands gehoor achteruitgaat is de leeftijd.' Zo gaat het gehoor al vanaf 40-jarige leeftijd stilletjes aan achteruit door slijtage van de zintuigcellen in het binnenoer.

Daarnaast kunnen ook andere lichamelijke condities aan de oorzaak liggen. 'Hevige stress en depressie zijn bijvoorbeeld triggers van tinnitus.' Maar ook langdurige nek- en kaakklachten kunnen leiden tot oorsuizen en/of ze versterken.

Vzw De Tuut van Tegenwoordig raadt jongeren daarom aan om preventief het gehoor te laten controleren, net als een check-up bij de tandarts om de zoveel tijd. 'De tuut ligt om de hoek', reageert Bert. Volgens professor Gilles is een jaarlijkse controle niet per se nodig. Maar je moet wel de symptomen in de gaten houden: 'Gehoorschade kan zich vestigen voordat tinnitus zich voordoet, dus bij de minste klachten is het zeker nuttig om je oren te laten onderzoeken.'

Alarmerende (deci)bel

Lag je al eens in bed na een nachtje op stap gaan met het gevoel dat je de muziek nog steeds kon horen? Wel, dat is een waarschuwing van je oren. 'Onderneem actie!', roepen ze. 'Vaak grijpen mensen pas in als het al te laat is en de suizen de volgende ochtend niet meer weggaan', meent Bert.

Wegwerpoordopjes aandoen tijdens een fuif of festival is de eerste laagdrempelige stap. Organisatoren zijn bij wet verplicht om die gratis uit te delen. Beter dan niets, maar zulke dopjes be-

schermen de oren niet voldoende. Bovendien zijn ze moeilijk in te brengen en gaat de muziekkwaliteit achteruit. 'Vaak hebben feestgangers een vals gevoel van veiligheid', meent Bert.

'Gehoorschade kan zich vestigen voordat tinnitus zich voordoet'

[Annick Gilles, professor klinische audiologie UZA](#)

Uit de bevraging van iVOX bleek dan ook dat er veel mythen bestaan rond op maat gemaakte gehoorbescherming. Zo denken velen dat ze hun vrienden niet zullen begrijpen of de muziek niet meer gaan horen met oordoppen in. Bert ontkent dat: 'Nu kan ik de muziek zelfs nog meer appreciëren, omdat ik me geen zorgen moet maken over schade.'

Pause the music

Vanaf wanneer lawaai het gehoor schaadt, is geen vraag die professor Gilles kan beantwoorden met een getal. Volgens haar hangt het af van drie factoren: hoe luid het geluid is, hoe lang je eraan blootgesteld wordt en hoe vaak dat gebeurt.

Gilles illustreert: 'Zonder gehoorbescherming mag je acht uur aan tachtig decibel blootgesteld worden. Maar als daar drie decibel bijkomt, mag dat nog maar aan de helft van de tijd.' Muziek op een festival of feestje is meestal zo'n 100 decibel en meer, waarbij je potentieel na vijf minuten gehoorschade kan oplopen als je je oren niet correct beschermt.

Gun je oren daarom een pauze door even naar buiten te gaan of een beetje afstand te nemen. Zelfs een kwartiertje helpt om de kans op schade te verkleinen. Als je elke dag uitgaat, wil je misschien overwegen om op maat gemaakte oordopjes te kopen.

Bert gebruikt daarnaast nooit meer oortjes om naar muziek te luisteren. 'Het geluid komt rechtstreeks binnen', zegt hij, en zweert bij een hoofdtelefoon. Gilles beaamt dit: 'Een hoofdtelefoon ligt verder van je trommelvlies.'

'Maar,' voegt ze toe, 'bij een matig volumeneveau zou geen van beiden schadelijk zijn.' De reden waarom het gebruik van een koptelefoon geadviseerd wordt, heeft te maken met het geluid van buiten. 'Oortjes sluiten externe geluiden minder goed af, waardoor je meer geneigd bent om de muziek luider te zetten.'☺

Een samenvatting:

1. Laat je oren controleren
2. Neem actie wanneer je met een suizend geluid naar bed gaat
3. Draag oordopjes, zelfs al zijn het gratis wegwerpexemplaren
4. Neem geregeld een pauze als je in een luidruchtige ruimte bent
5. Matig het volume van je muziek en draag bij voorkeur een hoofdtelefoon

Grote ongelijkheid bij sparende student

Gemiddeld heeft de student zo'n 10.000 euro op z'n rekening staan. Maar achter dat gemiddelde schuilt een grote ongelijkheid, zo blijkt uit een peiling van *Veto*.

door *Simon Tibo*

Veto bevroeg meer dan 400 studenten over hun spaarrekening en inkomstenbronnen. 87% van hen studeert aan de KU Leuven. Het resultaat toont een opvallende ongelijkheid: een zesde van de studenten heeft minder dan 1.000 euro op de spaarrekening. Daartegenover staat dat een vijfde van de studenten meer dan 20.000 euro op de spaarrekening heeft staan.

Bovendien blijkt dat 90% van de studenten spaart. Daarvan hangt de meerderheid op een of andere manier wel af van thuis. Dat kan door een spaarrekening die ze van thuis uit meekrijgen, of doordat hun ouders maandelijks een bedrag opzij zetten.

Grote ongelijkheid

'Het gemiddelde van 10.000 euro aan spaargeld ligt in de lijn van wat we vaststellen bij onze klanten binnen de leeftijdscategorie 18 tot 28 jarigen', zegt Hilde Junius van BNP Paribas Fortis. Maar dat gemiddelde wordt volgens haar wel enorm opgeblazen door de 20% rijksten. De mediaan ligt namelijk een stuk lager, op slechts 2600 euro.

'Dé student' bestaat niet', zegt ook Laurens Cherchye, econoom en hoogleraar aan de KU Leuven. Dat de studentenpopulatie inderdaad heterogeen is, wordt bevestigd in de peiling.

Een groot deel van het geld op de spaarrekening van de student is afkomstig van thuis, al heeft zo'n 63% van de studenten een studentenjob. 'Studenten vandaag hebben zeker niet minder geld dan vroeger', aldus Cherchye. Toch zijn ze er volgens hem bewuster mee bezig.

Door de grotere onzekerheid zouden studenten vaker bijkussen. 'Studenten zijn tegenwoordig misschien actiever bezig met hun toekomst door die grotere onzekerheid', aldus Cherchye. Hij haalt aan dat ook het aanbod voor studenten vergroot is: er zijn meer mogelijkheden om grote

uitgaven te doen.

Leefgeld

Ook wat betreft het leefgeld vallen enkele grote verschillen tussen de studenten op. 10% krijgt immers helemaal niets mee van thuis. De grootste groep respondenten (29,4%) geeft aan wekelijks tussen de 40 euro en de 55 euro te krijgen van thuis. 30,5% krijgt een bedrag lager dan 40 euro per week. Voor 2,5% is dat zelfs een bedrag lager dan 10 euro.

Opnieuw 29,4% krijgt dan weer meer dan 55 euro. Daarvan krijgt net de helft van die studenten zelfs meer dan 70 euro per week. Een absolute minderheid, net geen 2% van de totale studentenpopulatie zegt op wekelijkse basis meer dan 150 euro leefgeld te krijgen van thuis.

Als er gekeken wordt naar wat de studenten met dat geld moeten betalen, valt meteen een gelijkis op. Meer dan 90% van de studenten moet uit eten gaan, ontspanning of iets drinken met

'Studenten hebben vandaag zeker niet minder geld dan vroeger'

Laurens Cherchye, econoom aan de KU Leuven

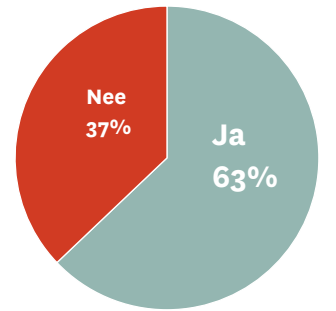
vrienden zelf betalen. Twee derde van de studenten moet hun reizen zelf betalen en net de helft moet ook transportkosten zelf ophoesten.

Een nipte minderheid moet bovendien zelf hun kleren betalen. Wat betreft gsm, inschrijvingsgeld voor verenigingen en schoolboeken nemen voor de meerderheid van de studenten de ouders de kosten op zich. Minder dan 30% van de studenten geeft aan dat zij daarvoor moeten opdraaien.

Spaarrekening plunderen

Het merendeel van de bevraagde studenten

Studentenjob

komt met het geld dat ze krijgen prima toe om de wekelijkse uitgaven te dekken. Slechts een vierde van hen geeft aan dat ze regelmatig geld moeten overmaken van hun spaarrekening omdat ze niet toekomen.

Op de vraag of ze genoeg geld krijgen van hun ouders, geven de studenten hun ouders dan ook gemiddeld een 7 op een schaal van 1 tot 10. Bij slechts een vijfde scores de ouders lager dan 5.

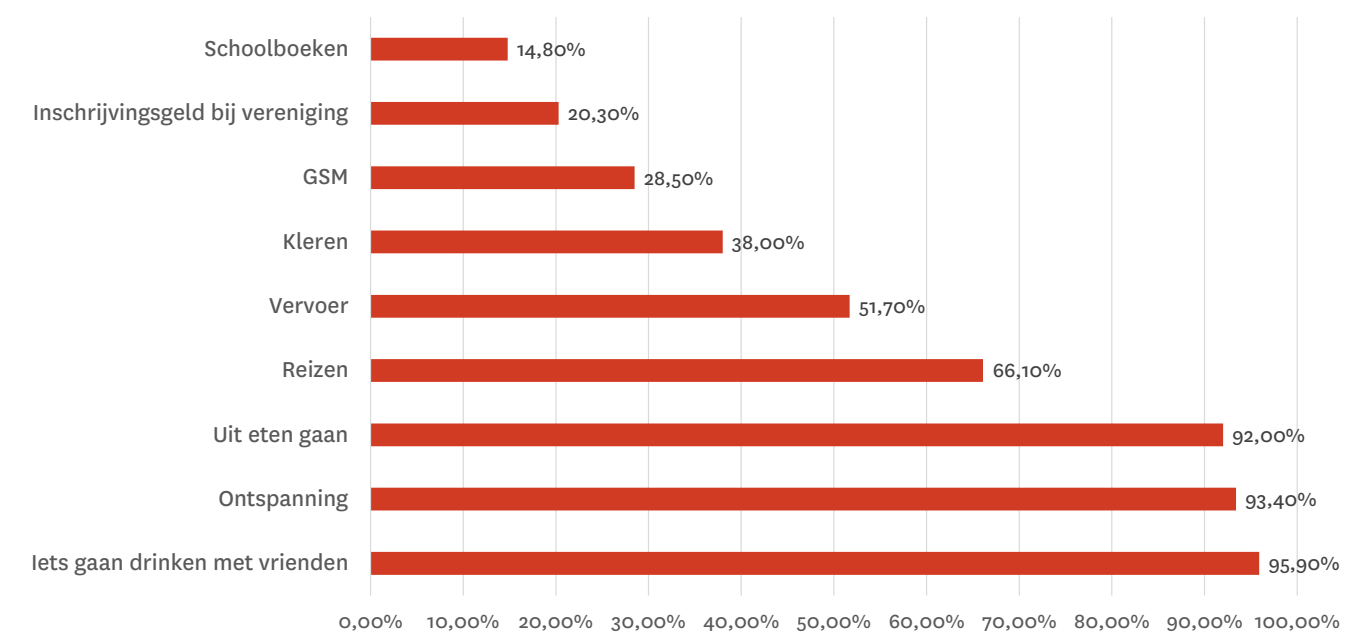
10% van de respondenten geeft aan een kot en de studiekosten gedeeltelijk of volledig voor eigen rekening te moeten nemen. De overgrote meerderheid van die studenten heeft wel een studentenjob en enkelen onder hen kunnen ook rekenen op een studietoelage van de overheid.

Van alle bevraagde studenten heeft slechts 3% het statuut van een werkstudent. Om dat te kunnen krijgen, moet iemand minstens tachtig uur per maand werken (of 50% van de gebruikelijke uren in die sector). Zo'n statuut geeft dan recht op extra faciliteiten zoals examenspreiding of een flexibelere studieplanning.

Crypto en andere hypes

Studenten sparen wanneer het kan. Sommigen

Wat moeten studenten uit eigen zak betalen?

doen dat om een festival te kunnen betalen of om op reis te kunnen gaan. Anderen leggen dan weer een spaarpotje aan voor noodgevallen zoals wanneer een gsm of laptop kapot gaat. Enkele studenten kijken nog verder en denken al na over de aankoop van een huis.

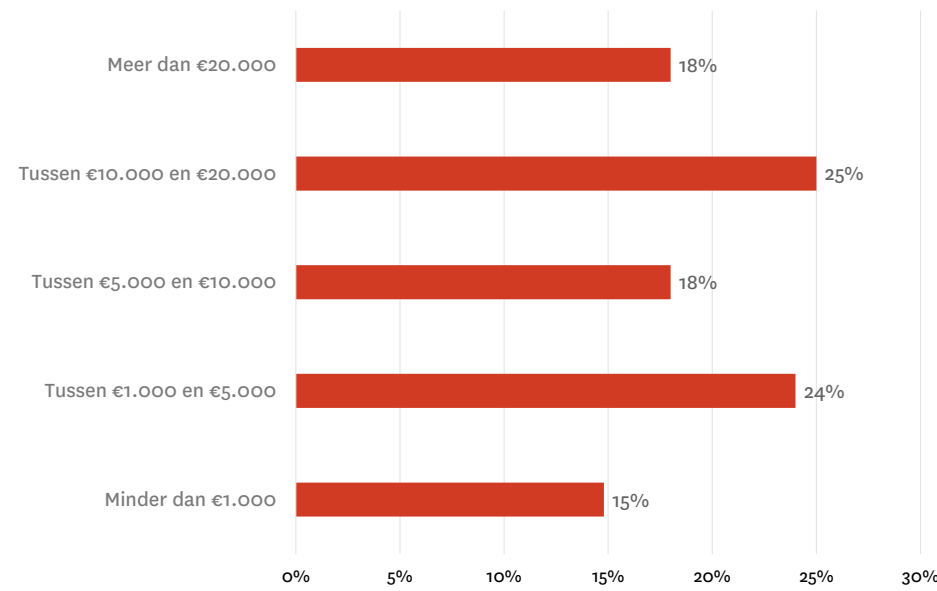
Nogal wat studenten wenden hun spaargeld aan om te beleggen en zien dat als een extra inkomstenbron bovenop het geld dat ze van thuis krijgen of uit hun studentenjob halen. Een studie uitgevoerd door Profacts, in opdracht van BNP Paribas Fortis, bevestigt dat ook.

Volgens die studie ligt het percentage van de jongeren die beleggen op zo'n 48%. Opvallend is dat vooral bij nieuwe beleggers heel veel jongeren zitten: de leeftijdsgroep 18-24 maakt 23% uit van de nieuwe beleggers, terwijl dat maar 10% is bij het totale aantal beleggers. Ook de gemiddelde leeftijd van beleggers gaat steeds meer omlaag.

Toch is dat niet zonder gevaren. Volgens Cherchye is het geen probleem dat jongeren beleggen, zolang het gaat om kleine bedragen om ervaring op te doen. Een risico kan er wel snel zijn: jongeren volgen hypes sneller zonder zich er echt over

te informeren. Cherchye: 'Het typevoorbeeld is bij anderen en volgen dat dan, maar weten eigenlijk niet heel goed wat daar allemaal achter zit.'⁹

Hoeveel spaargeld hebben studenten?

analyse > Studievoortgangsdashboard vergelijkt medestudenten

Eerstejaars versus elkaar

Naast examenresultaten zien eerstejaarsstudenten sinds dit jaar op Toledo ook hoe ze het doen in vergelijking met aulagenoten en de voorgaande generatie starters. Dat kan demotiveren.

door [Elien Stouten](#)

Eerstejaarsstudenten aan de KU Leuven kunnen hun studievoortgang in vergelijking met huidige en eerdere studentengroepen raadplegen via het nieuwe 'voortgangsdashboard' op Toledo. Het dashboard richt zich op eerste bachelorstudenten die vanaf dit academiejaar zijn ingestroomd.

De vergelijkingen moeten studenten aanzetten tot reflectie over de eigen studiekeuze, -methode en -inzet, maar ze kunnen ook demotiverend zijn.

Vergelijkingen met andere studenten

Het dashboard bestaat uit drie luiken. Het eerste luik richt zich op de cumulatieve voortgang van de eerste mijlpaal, waarvoor een student alle eerstejaarsvakken succesvol moet afronden binnen twee jaar. De tool toont hoever de student daarin staat, op basis van het aantal verworven studiepunten.

Het tweede luik linkt de eigen studievoortgang aan een groep van voorgaande eerstejaarsstudenten met gelijkaardige cumulatieve voortgangscijfers. Daarbij geeft de tool de aandelen studenten uit de vergelijkingsgroep die de mijlpaal zonder vertraging, met vertraging of niet behaalden.

Het derde luik positioneert een eerstejaarsstudent ten opzichte van de eigen medestudenten. Als de studentengroep te klein is, is dat luik niet zichtbaar. De slaagcijfers van de algemene stu-

dentengroep zouden in dat geval onrechtstreeks de examenresultaten van individuele studenten kunnen prijsgeven.

Perfectionisme overpeinen

Wie in het tweede of derde luik onder de mid-denmoot zit, kan een nieuwe studierichting of -methode overwegen aan de hand van uitleg en reflectievragen, die bij het cijfermateriaal staan.

Reflectie is zowel voor de student die te weinig als te veel studeert: de geïnvesteerde tijd en moeite moeten in verhouding staan tot de behaalde examenresultaten. 'Perfectionisme vormt dus ook stof tot nadenken', stelt Giel Ketelslegers, mandataris Onderwijsraad bij de Studentenraad.

Risico op demotivatie

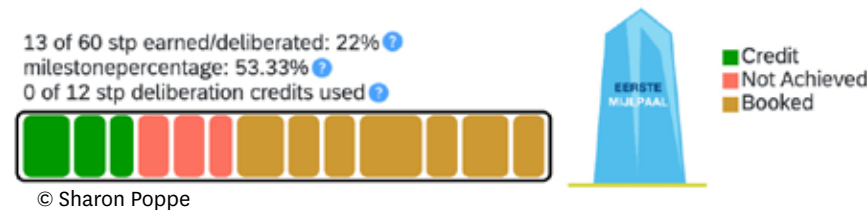
Het dashboard kan perfectionistische studenten of studenten met faalangst demotiveren. Omwille van die risico's staat de Studentenraad KU

Leuven niet achter een uitbreiding van het piloot-project naar alle studenten.

De universiteit heeft oog voor de bezorgdheid. Ketelslegers legt uit: 'Bij de vergelijkingen met andere studentengroepen staan begeleidende teksten. Die zijn gescreend door psychologen.'

De inhoud is daarbij steeds genuanceerd. 'Een student die de eerste mijlpaal nog kan behalen zal nooit de boodschap krijgen dat dat niet meer mogelijk is', verduidelijkt Katleen Craenen, domeinverantwoordelijke Studieloopbaanbegeleiding van Stuvo (Studentenvoorzieningen).

'De teksten verwijzen ook naar mogelijke begeleiding en hulp', vult Katrien Heirwegh, procesbeheerder van het *learning dashboard*, aan. De tool toont sommige studenten dat ze niet de enige zijn met tegenvallende examenresultaten. Craenen hoopt dan ook dat dat het taboe doorbreekt en studenten aanzet om met elkaar in gesprek te gaan.⁹

Discover why Floor, Yasmine, Justine & Laura chose to join

The EY Family

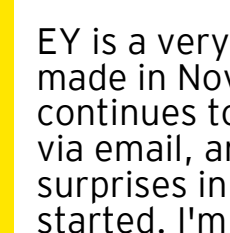
“ EY sprak me vooral aan door de jonge werkomgeving en de vele leermogelijkheden. Ideaal dus als eerste job!
 Floor Bartier - Master in Business Economics | Accountancy

“ De positieve bedrijfscultuur heb ik leren kennen door aangename gesprekken met verschillende EY werknemers tijdens events en het rekruteringsproces verliep erg vlot, ik werd heel goed begeleid. Hierdoor voelde ik me meteen op mijn plaats bij EY.
 Yasmine Hanegreefs - Master in Tax & Company Law

“ Mijn keuze voor EY werd snel gemaakt, vanaf het eerste gesprek had ik onmiddellijk een goed gevoel bij de job en het team. Met veel enthousiasme start ik over een aantal maanden als Legal Consultant in Financial Services!
 Justine Dhoore - Master in Corporate, International & European law

“ EY is a very loyal company. My choice to work at EY was already made in November. You would think it is a long way off, but EY continues to prepare me for the start of my EY career. Sometimes via email, an update, a New Year's and birthday card or even via surprises in my mailbox! In such a way that I can't wait to get started. I'm counting down!
 Laura Alleman - Master in Business Economics | Accountancy

Do you also want to join the EY Family? Discover all our opportunities at eyjobs.be or scan the QR code.

Vervroegde Startersdagen bieden ademruimte

In academiejaar 2023-2024 heet de KU Leuven haar eerstejaars al een week voor het begin van het eerste semester welkom. Dat is vroeger dan gewoonlijk om de start rustiger te laten verlopen.

door [Elien Stouten](#)

De Startersdagen zullen zich vanaf september 2023 een week eerder afspelen dan momenteel het geval is, zo besliste de Academische Raad van de KU Leuven. Ook de officiële opening van het academiejaar zal naar de woensdag voor de start van de lesweken verschuiven.

Momenteel vinden de onthaaldagen plaats in de eerste lesweek, een week waarin sommige professoren 'er echt willen invliegen', stelt Veerle Foulon, voorzitter van de werkgroep Startersdagen. 'We kunnen zo niet aan alle studenten een zachte aanloop geven waarin ze zich kunnen klaarmaken voor het academiejaar.' Een vervroeging van de Startersdagen biedt ademruimte.

Geen nieuwigheid

De onthaaldagen voor eerstejaarsstudenten zijn een moment om kennis te maken met je opleiding, je medestudenten, je studentenkring, je campus en om praktische vragen te stellen over je studie en het studentenleven.

Academiejaar 2019-2020 introduceerde de Startersdagen, maar het idee rijpte al langer. Tijdens zijn eerste jaar rectorchap in 2018 publiceerde Luc Sels een beleidsplan, waarin hij mikte op onthaaldagen in de week voor de start van de lessen. De Startersdagen kaderden binnen zijn plannen voor een herindeling van het academiejaar, die hij intussen heeft opgeborgen.

Oplossing voor wirwar aan infosessies

De universiteit zal haar Startersdagen niet alleen eerder laten plaatsvinden, maar ook inhoudelijk anders invullen. Zo zullen de Startersdagen bestaan uit drie luiken. 'De drie luiken moeten orde scheppen in de ad hoc infosessies die nog aan sommige faculteiten gebeuren', legt Giel Ketelslegers, mandataris Onderwijsraad bij de Studentenraad, uit.

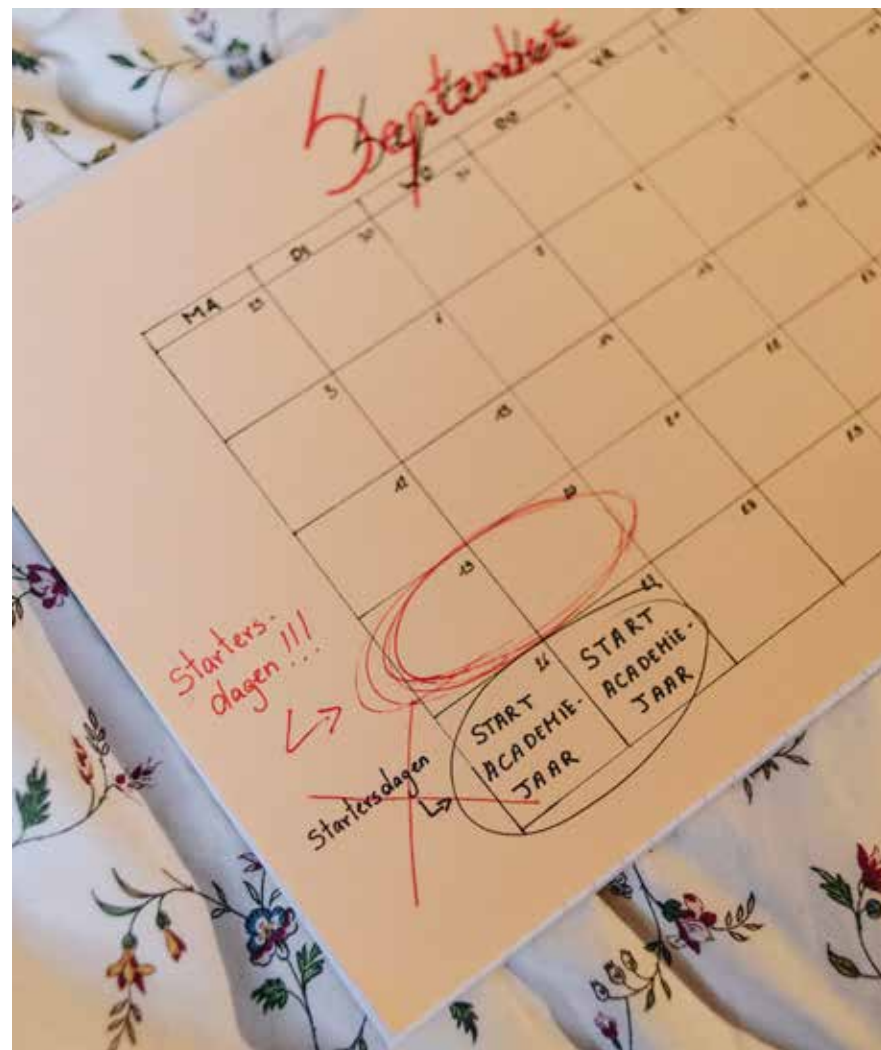
'Nu worden studenten overrompeld door informatie en zijn ze het misschien vergeten tegen wanneer ze het nodig hebben'

[Giel Ketelslegers, mandataris Onderwijsraad Stura](#)

Een universiteitsbreed luik zet in op maatschappelijke thema's waaraan je als student je steentje kan bijdragen, en wil alle studenten zowel academisch als sociaal inbedden in de universitaire gemeenschap. Daarnaast krijgt elke

student informatie over de organisatie en werking van de eigen faculteit en een minicursus in het ISP, IER en andere termen die je als student vaak tegenkomt. De studentenkringen komen ook aan bod.

'Nu worden studenten overrompeld door informatie en zijn ze het misschien vergeten tegen wanneer ze het nodig hebben', duidt Ketelslegers de huidige problematiek.

© Miette

Charter voor Inclusie

De hertekening van de Startersdagen is ook in lijn met het Charter voor Inclusie van de KU Leuven. Foulon licht toe: 'Een programma op campus, waarbij alle actoren betrokken zijn en dat in het academiejaar vervat zit, is inclusiever dan bijvoorbeeld een eerstejaarsweekend waaraan je moet durven deelnemen.'

Daarnaast haalt de werkgroep inspiratie uit 'Startersdagen Plus', een initiatief dat de voorbije twee jaar als pilootproject op de campussen in Brussel en Antwerpen gelopen heeft. Het is gericht op studenten die bijkomende drempels ervaren bij de overstap naar het hoger onderwijs. De Orientation Days voor internationale studenten doen ook over het muurtje kijken.⊗

'Ik wou eigenlijk niet op een meisjesresidentie zitten'

De KU Leuven heeft nog twee meisjesresidenties. De universiteit wil zo tegemoetkomen aan culturele en religieuze voorkeuren, maar veel studentes komen toevallig in die residenties terecht.

door [Joanna Wils](#)

Wie bij de KU Leuven een aanvraag indient voor een kot met een huurprijs op maat, kan kiezen voor een niet-gemengd kot. Dat gaat enkel nog voor meisjes: de twee niet-gemengde residenties aan gereduceerd tarief, Frascati en Sedes Vlamingenstraat, zijn enkel voor hen voorbehouden.

Lotte* kwam toevallig in die laatste residentie terecht. 'De plaatsen voor een huurprijs op maat zijn beperkt. Het personeel bij Studentenvoorzieningen raadde mij aan om alle residenties aan te duiden zodat mijn kans op een kot zo groot mogelijk was.'

Religie

De KU Leuven legt uit dat studentes die omwille van bijvoorbeeld religieuze of culturele redenen niet in een gemengde residentie willen, kunnen of mogen wonen voorrang krijgen. De overige plaatsen worden aangevuld met andere studentes. 'Niemand wordt verplicht', klinkt het.

'Geslacht' is een beschermd kenmerk in het Gelijkekansendecreet

Maar in feite had Lotte weinig keuze: 'Ik had echt een plaats nodig bij huurprijs op maat. Anders kon ik als West-Vlaamse in Leuven niet beginnen te studeren.' Ze vindt het dan ook spijtig dat ze op een meisjesresidentie zit. 'Mensen denken vaak dat onze keuken heel proper is of dat het veel gezelliger is, maar die vooroordelen ervaar ik niet echt.'

Emancipatie

'We zien dit als een emancipatorische maatregel voor vrouwelijke studenten die mogelijk niet zouden kunnen studeren als ze enkel in gemengde residenties kunnen verblijven,' verklaart de KU Leuven. Dat idee van emancipatie is voor de universiteit een voldoende rechtvaardigingsgrond om geen mannelijke huurder toe te laten. Hetzelfde geldt voor de jongensresidenties. De universiteit vertelt dat er expliciet vraag is naar zulke niet-gemengde residenties.

Zainab had bijvoorbeeld gevraagd om in een meisjesresidentie te mogen wonen. Ze zat vroeger op een gemengd privékot waar ze haar hoofdhoek voortdurend aan en uit deed. 'Ik zit vooral op een meisjesresidentie voor mijn comfort.'

'Het blijft steeds de vraag of er geen minder ingrijpende manieren zijn om het doel te bereiken'

[Annelies D'Espallier, ombudsvrouw Genderkamer](#)

Het waardevolst voor Zainab is haar eigen gang. 'Dat er ergens anders in het gebouw jongens wonen, maakt niet uit.' Ze vertelt dat ze ook op kot zou gaan als een meisjesresidentie geen optie was.

In de marge van de wet

Vraag is of de KU Leuven met deze residenties geen antidiscriminatiewetgeving overtreedt. 'Geslacht' is namelijk het eerste beschermde kenmerk in het Vlaamse Gelijkekansendecreet van 2008. Onlangs ontstond er nog controverse toen een Gentse kotbaas enkel aan meisjes wou verhuuren.

Annelies D'Espallier, ombudsvrouw van de Genderkamer, vertelt dat het antidiscriminatierecht altijd voldoende nuance vraagt. Volgens de basisregel mag er geen onderscheid gemaakt worden op basis van geslacht.

Er moet al een hele goede reden zijn om jongens uit te sluiten van een residentie. 'Dan blijft het nog steeds de vraag of er geen minder ingrijpende manieren zijn om het doel te bereiken', legt ze uit.

Gezien de grootte van de residenties is dat betwistbaar. In Lottes gang zit de overgrote meerderheid 'toevallig' op de residentie. Ook Mira*, ex-bewoner van Frascati, heeft het gevoel dat het merendeel van haar kotgenoten toevallig op het meisjeskot terecht is gekomen. Zelf koos ze voor de residentie omwille van het gebouw en de goede ligging.

De KU Leuven zou dus ook speciale gangen, gescheiden sanitair of sanitair op de kamers kunnen overwegen. Uiteindelijk kan enkel een rechter oordelen of het achterliggende doel het onderscheid rechtvaardigt.⊗

*Lotte en Mira zijn gefingeerde namen.

© Tine Deleu

Economen krijgen herexamenrooster al in mei

Waar de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen al in mei een voorlopig herexamenrooster vrijgeeft, moeten sommige studenten nog twee maanden geduld hebben. Dat verschil heeft zo zijn redenen.

door [Maarten Commeine](#)

Studenten – en al zeker zij met slechts één of twee herexamens – weten graag begin juli al wanneer er tijd is voor een weekendje in de Ardennen met vrienden of voor activiteiten bij de jeugdbeweging. Faculteiten aan de KU Leuven doen hun uiterste best om herexamenroosters op tijd mee te delen.

Maar er zijn grote verschillen in de effectieve vrijgavedata. De redenen zijn uiteenlopend. Een belangrijke factor is dat veel faculteiten niet weten hoeveel studenten zullen deelnemen aan een tweede examenkans.

Voorlopige roosters

In 2015-2016 zijn de regels aangepast. Vroeger was de deadline twee weken voor de start van de herexamenperiode, tegenwoordig moeten de data bekend zijn op de vierde maandag na de resultaten van juni.

Sommige faculteiten geven veel vroeger al een voorlopig herexamenrooster. Aan de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen is dat eind mei, bij Bewegings- en Revalidatiewetenschappen is dat begin juli.

Enkele weken later geven de faculteiten de definitieve versies vrij. Bij de bewegings- en revalidatiewetenschappers kunnen de data beperkt wijzigen. Bij de economen blijven de ingeplande dagen behouden, maar zowel de tijdstippen als de lokalen kunnen nog veranderen.

'We kunnen achteraf gemakkelijk enkele examenmomenten laten wegvallen'

[Hans Leinfelder](#), vicedecaan onderwijs faculteit Architectuur

Baseren op vorige jaren

De faculteit Architectuur slaagt erin om hun definitieve herexamenroosters de dag na de resultaten van de juni-zittijd vrij te geven. 'Wij kunnen dat doen omdat we voor alle vakken een examen inplannen en dus gemakkelijk achteraf enkele examenmomenten kunnen schrappen', verklaart vicedecaan Onderwijs Hans Leinfelder.

Faculteiten die de roosters begin juli al vrijgeven baseren zich vaak op het aantal herexamens per vak in vorige jaren. 'In principe zou dat overal mogelijk moeten zijn', zegt Veerle Foulon, vicedecaan Onderwijs van de faculteit Farmaceutische Wetenschappen. Ze betreurt dat een eerdere vrijgave van de examenroosters op campus Gasthuisberg tot nu toe niet haalbaar is.

Hoe minder standaardtrajecten, hoe moeilijker

Sommige faculteiten kunnen hun herexamenroosters niet eerder vrijgeven, omdat hun studenten weinig standaardtrajecten afleggen in vergelijking met het aantal zij-instromers en keuzevakken.

Mondelinge examens bemoeilijken de zaak. Elke student moet namelijk een individueel moment toegewezen krijgen. Ook kleine groepen bezorgen kopzorgen. 'Die hebben doorgaans maar één examenmoment, wat de flexibiliteit in de planning beperkt', duidt Johan Robben, vicedecaan Onderwijs van de faculteit Wetenschappen.

Afstemming tussen faculteiten

Vakken kunnen verdeeld zijn over meerdere faculteiten. Een faculteit moet daardoor wachten met de inrichting van de eigen examens, totdat de faculteit die het gedeelde vak organiseert het examen heeft ingepland.

Het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte (HIW) werkt met opties, waarbinnen studenten vakken opnemen aan andere faculteiten. Dat verklaart grotendeels de vrijgave van herexamenroosters op 1 augustus.

Een student mag herexamens niet zien als een manier om de studielast te verdelen over de eerste en tweede zittijd

De opties steunen op interfacultaire communicatie volgens Stéphane Symons, vicedecaan Onderwijs van het HIW: 'Als faculteiten hun bacheloropleidingen openstellen voor kleinere groepen, zoals de filosofen, is het belangrijk dat de KU Leuven hen blijft aansporen om daarmee rekening te houden in hun les- en examenroosters.'

Op die manier wordt vermeden dat faculteiten hun roosters opmaken met een enge blik op de eigen, grote groepen. Ze moeten volgens Symons onderling blijven overleggen om voor elke student – ook de student uit een kleinere groep – een conflictvrij examenrooster te waarborgen, zoals het Onderwijs- en Examenreglement belooft voor modeltrajectstudenten.

Examens in augustus: het kan ook anders

Aan sommige universiteiten worden herkansingen vlak na de eerste examenkans gehouden, waardoor de leerstof nog vers in het hoofd zit en vakantieplannen niet moeten wijken. Maar hoe zit het dan met de inhaalexamens? Herexamens in augustus of tijdens het academiejaar organiseren kan voer voor discussie zijn.

Herexamens zijn bedoeld om een student een tweede kans te geven. Een student mag ze niet zien als een manier om de studielast te verdelen over de eerste en tweede zittijd, wat volgens een studie van de KU Leuven in de praktijk ook haast niet gebeurt.☺

Vrijgavedatum herexamenroosters per faculteit aan de KU Leuven in academiejaar 2021-2022 (Copy)

Faculteit	Vrijgavedatum definitief herexamenrooster
Economie en Bedrijfswetenschappen	Voorlopig rooster: eind mei Definitief rooster: tussen midden juli en 1 augustus, afhankelijk van de campus
Architectuur	1 juli
Bewegings- en Revalidatiewetenschappen	Voorlopig rooster: 4 juli Definitief rooster: 25 juli
Industriële Ingenieurswetenschappen	7 juli
Kerkelijk Recht	Een week na de bekendmaking van de juni-examenresultaten
Geneeskunde	20 juli
Ingenieurswetenschappen	21 juli
Farmaceutische Wetenschappen	22 juli
Rechtsgeleerdheid en Criminologische Wetenschappen	Tussen 27 juli en 29 juli
Wetenschappen	30 juli
Psychologie en Pedagogische Wetenschappen	Definitief rooster: 1 augustus. De faculteit bekijkt momenteel de mogelijkheid van een voorlopig rooster
Letteren	1 augustus
Bio-ingenieurswetenschappen	1 augustus
Wijsbegeerte	1 augustus
Theologie en Religiewetenschappen	1 augustus
Sociale Wetenschappen	Gewenst streefdoel: 1 augustus Uiterlijk: 4 augustus
Kunsten, een samenwerking tussen LUCA School of Arts en de KU Leuven	Uiterlijk twee weken voor de aanvang van de examenperiode*

*Zoals de meeste hogescholen, sluit de faculteit in de zomer. Daardoor is het administratief onmogelijk om de roosters eerder vrij te geven volgens Maarten Vanvolsem, vicedecaan Onderwijs van de Geassocieerde faculteit Kunsten.

© Matzu

Krot te huur

Torenhoge huurprijzen en een kottekort teisteren Leuven. Toch zijn er nog koten te vinden, maar die voldoen niet altijd aan de wettelijke en menselijke normen.

door [Lenne Schoenmakers](#)

Ondanks de strengere aanpak die de stad Leuven in 2020 aankondigde voor koten die ongeschikt zijn voor verhuur, blijven er koten op de huurmarkt verschijnen die wettelijk niet in orde zijn. De vzw Op Krot, een studentenvereniging die de studenten advies geeft rond huurgeschillen, merkt de laatste maanden een stijging in het aantal adviesaanvragen van studenten op.

Wonen in een werf

Studente Eline, die ook de verantwoordelijke is op haar kot, klaagt over muizenplagen, een doorgezakt plafond in de keuken en schimmel op een van de kamers. Wanneer ze naar de huisbaas stapt om de problemen aan te kaarten, krijgt ze nauwelijks een antwoord.

'Zelfs midden in de blok waren ze het pand nog aan het renoveren'

[Midas, student](#)

Wanneer er dan toch een oplossing komt, is dat vaak een snelle en goedkope. 'De verkalkte douchekop werd zo vervangen door eentje van plastic', vertelt Eline. Bij een andere kotgenoot waren er dan weer paddenstoelen op de muren ontstaan door schimmels. 'Die werden gewoon weggesneden zonder dat er een structurele oplossing kwam.'

© Eline

Ook Midas* kwam dit academiejaar in een kot terecht waar meerdere zaken niet in orde waren. 'Toen ik bij aanvang van het contract het studentenhuis binnen kwam, was het werkelijk nog een werf: er stond een graafmachine en er lag overal modder. Ook daarna hield het niet op, zelfs midden in de blok waren ze het pand nog aan het renoveren', klinkt het bij de student.

Kotlabels

De KU Leuven kwam in 2017 met de bekende kotlabels om studenten een houvast te bieden bij de zoektocht naar een kamer. Via groene en blauwe plakkaatjes zijn studenten sindsdien zeker dat koten met zo'n label, ook gecontroleerd worden

In totaal werden 29 kotlabels ingetrokken

Er is een belangrijk verschil tussen de twee labels. Een groen label voldoet aan alle criteria van de KU Leuven én de stad, terwijl het blauwe label enkel vanuit de KU Leuven wordt uitgereikt. De koten met zo'n label voldoen dus niet per se aan de wettelijke normen van de stad.

Volgens de KU Leuven is dat blauwe kotlabel dan ook maar tijdelijk. 'Het hangt er totdat de stad Leuven ook die panden heeft kunnen controleren. Aangezien dat een traag proces is, vond de Huisvestingsdienst het belangrijk dat er bij die koten toch een aantal minimale zaken nagekeken worden.'

De universiteit voegt toe dat een kot zonder label nog steeds kan voldoen aan de eisen van de stad en universiteit. 'Om tal van redenen kan een verhuurder er namelijk voor kiezen om geen label op te hangen.'

Geef dat label maar terug

Ook bij koten met een label loopt het soms mis. Zo vertelt Midas dat zijn kot maandenlang niet in orde was op vlak van Wi-Fi, elektriciteit en privacy en dat het onlangs toch een blauw kotlabel ontving. 'In zo'n geval wil ik de Huisvestingsdienst kunnen vragen om de eigenaar, die nog verschillende andere panden bezit, geen kotlabel meer toe te kennen en de samenwerking volledig stop te zetten.'

Midas vertelt verder dat de kotbaas ongelegen de kamers binnenkwam en ook de huurders agressief bejegende. Onlangs bleek plots dat de stad het pand voor de start van het academiejaar onbewoonbaar had verklaard.

Kan een kotlabel dan ook weer worden afgenomen? 'Wanneer een pand of de verhuurder niet meer voldoet aan de voorwaarden voor het kotlabel, wordt het label vervallen verklaard. De verhuurder moet dat label dan terugbezorgen aan de Huisvestingsdienst', reageert de KU Leuven. In totaal werden 29 kotlabels ingetrokken. 'Maar dat

© Eline

kan om tal van redenen zijn, zoals verkoop of een stedenbouwkundige verbouwing naar een eengezinswoning', nuanceert de universiteit.

Middelen voor student

Ondanks de strengere aanpak van de stad verdwijnen de problemen niet. Het huidige koten tekort zorgt ervoor dat veel kotbazen wegkomen met de mankementen. Bovendien vinden studenten het moeilijk om tegen hun kotbaas in te gaan of weten ze simpelweg niet waar ze recht op hebben en waar ze naartoe kunnen. 'Als ik drie of vier jaar jonger was, zou ik het niet gedurfd hebben om de problematiek aan te kaarten', aldus Midas.

'Pas toen ik ging klagen, kreeg ik een zogenaamde "korting" van 60 euro'

[Eline, student](#)

De initiatieven waarbij studenten terecht kunnen met hun huurproblemen zijn de Huurdersbond, de Huisvestingsdienst van de KU Leuven en ook stad Leuven. Daarnaast is er ook Op Krot, een organisatie waar je als student gratis advies kan krijgen rond huurgeschillen.

Op Krot raadt aan om toch te beginnen met een duidelijke communicatie met de kotbaas. 'Verhuurders zijn niet altijd van slechte wil. Samen een oplossing zoeken voor een probleem en duidelijk communiceren op een vriendelijke manier, kan soms al veel ergere problemen vermijden', stelt de vzw.

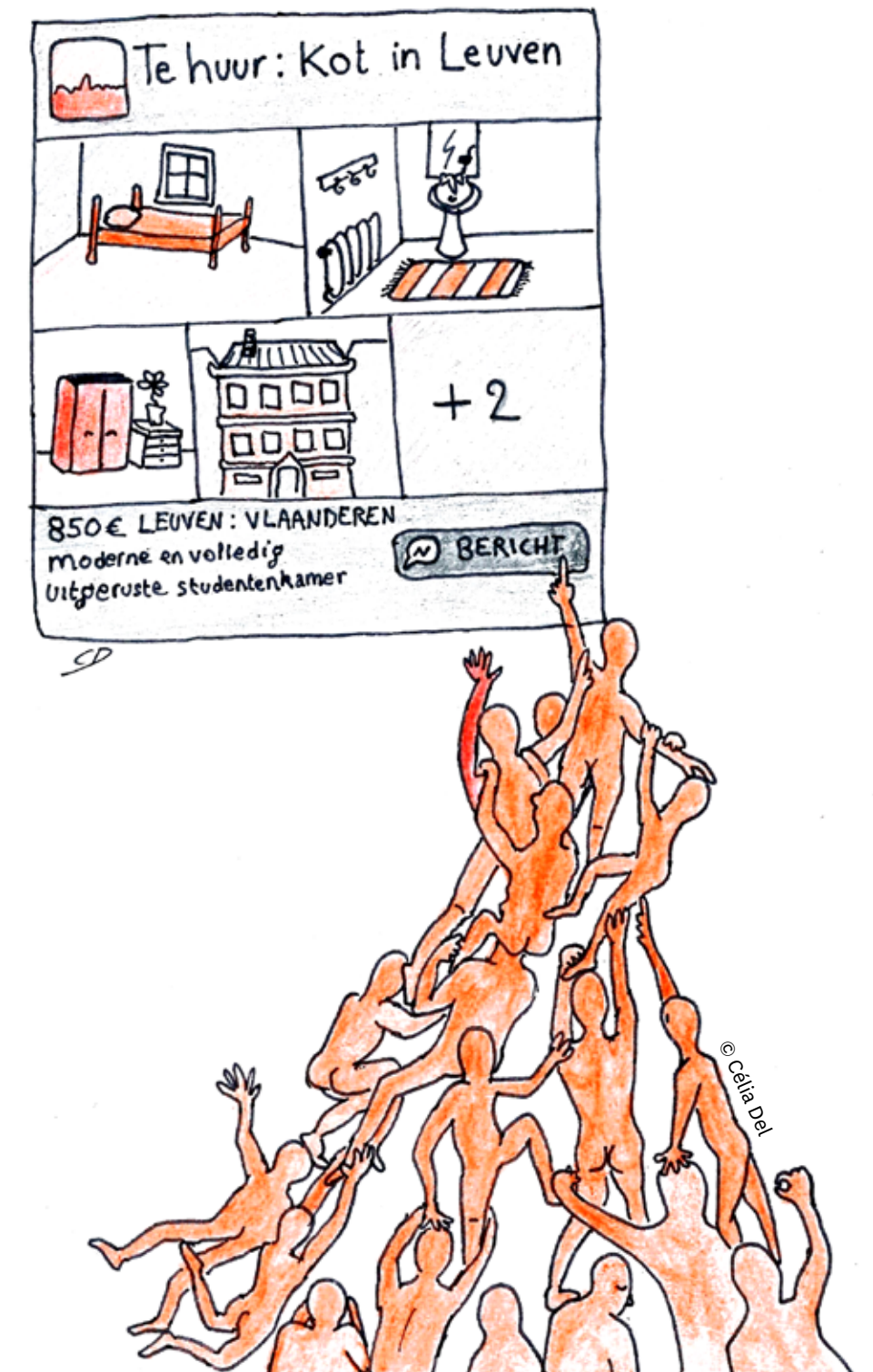
Naar het gerecht

Lukt duidelijk communiceren niet, dan is het volgens Op Krot een optie om een aangetekende brief te sturen en eventueel daarna beroep te doen op de vrederechter. Dat laatste is een stap die zowel Eline als Midas al hebben gezet.

'Aangezien er geen wifi was, kon ik geen lessen volgen of videobellen met een prof'

[Midas, student](#)

'Je tolereert de problemen, maar op een bepaald moment is het te veel om nog door de vingers te zien. Ondertussen is het echt al te veel geworden om nog door de vingers te zien', betreurt Eline. 'Ook de huurprijs stijgt volgend jaar met 125 euro per maand, dat is niet meer oké qua prijs-kwaliteitsverhouding. Pas toen ik ging klagen, kreeg ik een zogenaamde "korting" van 60 euro.'

Studenten in Leuven missen naast de initiatieven die er al zijn, organisaties die hen met raad en daad bijstaan gedurende het hele proces. Nu valt dat proces op de schouders van de student zelf, en gebruikt die vaak nog Google als belangrijkste hulpmiddel.

Dat weerhoudt veel studenten om actie te ondernemen, omdat ze nu eenmaal niet de tijd of kennis hebben om de problemen aan te pakken. Bij de eerder genoemde organisaties kunnen ze vaak enkel terecht voor een eenmalige vraag of hulp op korte termijn.

Impact op student

Naast het feit dat het de student veel last bezorgt en erg tijdrovend is, kan het ook op vlak van mentaal welzijn slopend zijn. Zowel Midas als een van zijn kotgenoten gingen dit jaar langs bij de dienst Welzijn en Gezondheid van de KU Leuven.

'Aangezien er geen wifi was, kon ik geen lessen volgen of videobellen met een prof. Alle stress van het afgelopen semester zorgde er dan ook voor dat ik maar één keer naar een les ben geweest en dat moet ik nu allemaal inhalen', getuigt Midas.Ⓜ

*Midas is een gefingeerde naam.

Rudi gaat op emeritaat

Het einde van een tijdperk: de geliefde professor sociologie Rudi Laermans gaat met pensioen. Tussen de voorbereidingen voor zijn afscheidscollege op 20 mei maakte hij tijd voor een interview met *Veto*.

door [Mirre Verhoeven](#)

Hoe bent u in de academische wereld terechtgekomen?

Rudi Laermans: 'Dat gebeurde relatief laat. Ik heb eerst een aantal jaar filosofie gestudeerd, maar heb die opleiding nooit afgemaakt. Het waren de jaren van de punkbeweging, waar ik met een been in stond (*lacht*). Na een paar jaar werken, besepte ik dat ik mij zou vastrijden zonder diploma.'

'De universiteit was zo stoffig'

'Ik heb dan godsdienstsociologie gevolgd, omdat dat het meest gericht was op maatschappijtheorie. Aangezien het zo'n kleine richting was, werd je al snel opgemerkt door de professor. Zo stelde hij me op een bepaald moment de vraag of ik een doctoraat overwoog.'

'Initieel had ik meer interesse in een carrière in de journalistiek of reclamewereld. Maar plots kreeg ik zowel een aanbieding om docent te worden in Amsterdam, alsook in Leuven voor cultuursociologie. Volgens mijn professor was ik de geknipte persoon. Toen die vraag kwam, werkte ik halftijds bij de Vlaamse cultuuradministratie om mijn studies te betalen. Dat was als bediende.'

Eerder toevallig dus?

'Toevallig niet echt. Ik was geïnteresseerd in theorie en las graag, maar de universiteit was zo stoffig. Niet alleen in hun manier van doen, maar ook intellectueel. Toen ik als assistent les gaf over Pierre Bourdieu reageerden enkele hoogleraren verontwaardigd; "Je gaat toch niet over klassen beginnen zeker?"'

Wat was het mooiste moment van uw academische carrière?

'Het mooiste moment is voor mij zo mooi, omdat het zich altijd herhaalde: het gevoel dat de grote middengroep mee is in je verhaal na vier of vijf lessen, wanneer de eerste verwondering van de complexiteit uitgewerkt is. "We zijn vertrokken", kon ik dan 's avonds aan mijn partner zeggen.'

Waren er ook minder mooie momenten?

'Ook hier gaat het om iets herhaaldelijk in plaats van een specifiek moment. Het gaat om het onderwerp van mijn afscheidscollege: vergaderen. Het is frustrerend om het gevoel te hebben dat je in een processie van Echternach zit. De inefficiëntie van vergaderingen door verborgen agenda's kan ook wegen op de verhouding met collega's.'

Uw afscheidscollege gaat over vergaderen?

'Er bestaat een ongelofelijk grote discipline van organisatiesociologie, terwijl "vergadersociologie" eigenlijk een onbestaande tak is. Enerzijds wil ik wijzen op de functies en dysfuncties van vergaderen. Anderzijds zal het college gaan over de sociale vorm van vergaderen op zichzelf en wat de dynamieken daarvan zijn.'

'Er liggen honderden boeken op mij te wachten'

'Ik kan het tipje van de sluier geven: ik ben niet tegen ongezellige vergaderingen. Integendeel! Maar gezelligheid is gevaarlijk, omdat verborgen agenda's tevoorschijn komen zonder dat iemand eigenlijk wakker is.'

Is dat een onderwerp waar u het altijd al over wilde hebben?

'Het lag voor mij voor de hand om iets te vertellen over de noodzaak van theorie in het onderwijs. Maar vergaderen is ook waar ik het liefst afscheid van neem (*lacht*). De norm van niet meer willen vergaderen is ook heel richtinggevend voor de dingen die ik nu nog wil doen.'

Wat wil u nu doen? Zal u zich storten op onderzoek, zoals dat meestal gaat bij proffen die op emeritaat gaan?

'Er liggen honderden boeken op mij te wachten van auteurs die mij lief zijn, zoals Luhman, maar ook van auteurs die ik nog wil ontdekken. Dat zal ongetwijfeld ook resulteren in schrijfsels; vooral essays en opiniestukken.'

'Daarnaast ben ik ook recent begonnen met de vertaling van moeilijke theoretische teksten,

voornamelijk uit het Duits. Dat wil ik voortzetten als een soort van dienst aan de samenleving. Ik grijp dus terug naar een intellectueel leven met meer vrijheid.'

'Als ik thuis voor een camera moest spreken, had ik het gevoel dat ik les gaf aan spoken'

'Zo kan ik op een werkdag twee uur lang de tijd nemen om kranten en weekbladen te lezen. Misschien volg ik wel een fotografie cursus. Ik wil leren om écht te kijken en daar tijd voor te nemen.'

Dat zijn leuke vooruitzichten. Keek u er al lang naar uit om met emeritaat te gaan?

'Omdat ik na 1 oktober geboren ben, kon ik volgend academiejaar nog een jaar lesgeven. Maar corona was een van de redenen om ermee te stoppen. Tijdens de pandemie had ik een lossere verhouding tot de universiteit en ik miste het om voor een aula les te geven. Als ik thuis voor een camera moest spreken, had ik het gevoel dat ik les gaf aan spoken.'

'Toen ik eind september hoorde dat studenten een mondmasker moesten dragen in de aula – en zelfs impliciet afgeraden werden om naar de les te gaan – maakte ik voor mezelf de beslissing om te stoppen. Volgend jaar afscheid nemen zou veel moeilijker zijn dan in zo'n situatie.'

'Daarnaast had ik het gevoel dat er iets veranderd was in de verhouding met mijn studenten, waardoor mijn geduld niet meer zo eindeloos was. Ik kon de dingen niet meer relativeren met de nodige ironie en in november 2019 werd ik voor het eerst boos op studenten die hun teksten niet voorbereid hadden. Ik heb me daarna verontschuldigd.'

Dus u voelde die verandering bij uzelf, niet dat de studenten nu minder hun best doen dan vroeger?

'Nee, ik ben absoluut niet van mening dat studenten minder geïnteresseerd zijn of de hele tijd met hun gsm bezig zijn. Ik heb ook niet de indruk

BIO

☞ geboren op 22 december in 1957

☞ studeert filosofie, maar maakt die studie niet af. Later keert hij terug naar de collegebanken en behaalt hij een diploma in de sociologie

☞ behaalt een doctoraat aan de Katholieke Universiteit Leuven in godsdienstsociologie

☞ eet graag aardbeien en heeft ook een grote liefde voor asperges

☞ raadt boeken *De Jaren* van Annie Ernaux en *Een jaar uit het leven van Gesine Cresspahl* van Uwe Johnson aan

© Liese AERTS

dat studenten op een puur instrumentele wijze een vak volgen. Het is de universiteit die meer inzet op professionele vaardigheden, waardoor aan de brede vorming ingeboet wordt.'

'Ik heb altijd het gevoel gehad dat ik heel veel respect van studenten heb gekregen en ook respect voor de complexiteit van wat ik aan het uitleggen was.'

U bent dan ook populair bij studenten. Er bestaat zelfs een fanpagina op Facebook.

'Ik denk dat die populariteit te maken heeft met het feit dat ik veel kan verdragen en dat ik heel gelijkwaardig spreek. Studenten voelen dat ik niet op een piëdestal ga staan, omdat ik meer weet. Ik pretendeer de waarheid te vertellen, maar die pretentie kan verkeerd zijn. Daarom mogen ze mij altijd tegenspreken.'

'Op een – bij wijze van spreken – dansende manier probeer ik studenten mee te trekken in mijn verhaal'

'Bovendien geef ik les met passie, waardoor het heel theatraal is. Dat sprak studenten aan, maar kon sommigen ook irriteren. Op een – bij wijze

van spreken – dansende manier probeer ik studenten mee te trekken in mijn verhaal.

'De taalvaardigheid die mij overvalt als ik een monoloog geef, heb ik niet in het dagelijks leven. Zeer eigenaardig. Soms stoort het mij dat ik talige pirouettes draai zonder choreografie. Dan gaat de taal werkelijk met mij aan de haal en krijg ik het niet onder controle.'

'Soms gaf ik lessen om 9u 's ochtends na een nacht van vier uur slaap en twee glazen te veel'

'En ja, ik ben iemand met een druk cultureel leven, waar ook veel van mijn vrienden deel van uitmaken. Soms blijf ik al eens plakken. Ik geef toe: soms gaf ik lessen om 9u 's ochtends na een nacht van vier uur slaap en toch wel twee glazen te veel gedronken. Ik moet het u niet zeggen, maar dan sta je niet scherp. Ik ben de eerste om te zeggen dat ik ook slechte colleges gegeven heb.'

Die slechte colleges zullen dan wel in de minderheid zijn, want naar verluidt is er een grote opkomst voor uw afscheidscollege. Is iedereen welkom?

'Jazeker. Het afscheidscollege is, met heel veel spijt in het hart, verplaatst naar de Pieter De Somer-aula. Ik had het college natuurlijk graag laten doorgaan in Auditorium Max Weber, de enige collegezaal die vernoemd is naar een sociale wetenschapper. Maar het aantal inschrijvingen neigt naar 600 te gaan.'

Voor uw collega's, studenten en fans die er niet bij kunnen zijn: wat zou u nog aan hen willen zeggen?

'Dank u, dat ik zoveel vrijheid en vertrouwen gekregen heb en om nooit vragen te stellen bij de inhoud van mijn colleges. Dank u voor de manier waarop u mij irritant hebt laten zijn.'

'Als ik iets moet meegeven, is het dit: de universiteit moet ruimte voor denken behouden. We kunnen altijd denken, voorbij datgene wat empirisch verifieerbare kennis is. Dus behoud de ruimte voor speculatie, want anders zullen we het nog veel te weinig over de maatschappij hebben. Dat geldt ook voor radicale vormen van denken.'☞

Alcohol na studeren kan positief effect hebben

Nu de examens steeds dichterbij komen, ruilen veel studenten het terras voor hun bureaustoel. Een groep studenten blijft een pintje drinken of jointje roken tijdens de examens. Wat zijn de effecten?

door [Thor Deyaert](#)

Studenten staan erom bekend om tijdens het semester alcohol bij de vleet en, in toenemende mate, cannabis te consumeren. Maar ook tijdens de examenperiode blijven sommige studenten regelmatig een glas alcohol drinken of een joint opsteken.

Mark*, een student aan de KU Leuven die anoniem wilde blijven: 'Ik blow bijna dagelijks, ook tijdens de blok. Ik doe dat wel enkel 's avonds als beloning na een dag hard werken.' Ook drinkt hij tijdens de examens elke dag bier. 'Ik denk dat beide mijn informatieverwerking mogelijk beïnvloeden, dus ik doe het tijdens de examens veel minder. Ik kan school best goed prioriteren.'

Ook Wout, student aan de KU Leuven, blijft tijdens de examenperiode alcohol en cannabis nuttigen. 'Ik smoor sinds dit jaar elke dag van de blok, maar niet te veel. Ook blijf ik biertjes drinken', zegt hij. 'Dat doe ik wel allebei enkel na het studeren. Ik merk dat mijn tempo anders achteruit gaat.'

Pintje voor het slapengaan

Volgens Rik Vandenberghe, neuroloog aan de KU Leuven, heeft alcohol drinken tijdens de examenperiode voornamelijk een nadelig effect op de werking van je geheugen.

Maar er is een onderscheid tussen de verschillende fasen van informatieverwerking. 'Het is geen goed idee om zelfs kleine hoeveelheden alcohol te consumeren als je daarna nog moet studeren. Ook voorafgaand aan een examen of test heeft alcohol drinken een vaststaand nadelig effect.'

Maar voor de mensen die graag een pintje drinken voor het slapengaan heeft Vandenberghe goed nieuws. 'Er is het bijzondere fenomeen genaamd "retrograde facilitatie". Een kleine hoeveelheid alcohol consumeren nadat je gestudeerd hebt en voor het slapengaan, kan een licht gunstig effect op het geheugen hebben.'

De hypothese is dat alcohol de diepe slaap fase van de slaapcyclus bevordert. Die speelt op zijn

beurt een belangrijke rol bij het verwerken van de informatie die je overdag geleerd hebt. 'De consumptie moet wel beperkt blijven tot maximaal twee consumpties per dag en tien per week, de limieten van de Wereldgezondheidsorganisatie', zegt Vandenberghe.

Cannabis helpt ontspannen

Een vergelijkbaar positief effect voor het geheugen heeft de wetenschap niet vastgesteld bij het gebruik van cannabis. 'De preparaten marijuana op de markt bevatten overmatig veel tetrahydrocannabinol (THC, de stof verantwoordelijk voor de psychedelische effecten van wiet, red.), wat een nadelig effect heeft op het geheugen ongeacht de fase van het geheugenproces', legt Vandenberghe uit. De stof verstoort het fijne evenwicht in het deel van de hersenen dat een belangrijke rol speelt voor studenten tijdens het studeren.

'Een kleine hoeveelheid alcohol consumeren nadat je gestudeerd hebt en voor het slapengaan, kan een licht gunstig effect op het geheugen hebben'

[Rik Vandenberghe, professor neurologie KU Leuven](#)

Studenten melden wel dat cannabis hen helpt om te kalmeren. 'Het hielp me ontspannen. Ik kan mijn schoolwerk daardoor even loslaten en mijn hersenen rust gunnen', verklaart Mark. Wout deelt mee dat 'het fijn is om aan het einde van de dag met een joint te *unwinden* tijdens een stressvolle periode.'

Hoe het kalmerende effect van cannabis zich verhoudt tot het effect ervan op het geheugen, is nog niet genoeg onderzocht in wetenschappelijke

studies. 'Naast enkele langdurige studies die de effecten van cannabisgebruik over een lange periode bestuderen, is de werking van cannabis op het geheugen voornamelijk experimenteel getest in een labo', legt Vandenberghe uit.

'Dat is een heel andere context dan die van een student die onder stress staat', geeft hij toe. 'Het is dus denkbaar dat in beperkte hoeveelheden het angstwerende effect van cannabis deels het negatieve effect van THC zou kunnen compenseren. Dat is nooit als dusdanig aangetoond, terwijl het rechtstreeks nadelige effect op het geheugen wel op grond van talrijke studies vaststaat.'

Reduceer op tijd

Studenten die hun alcohol- of cannabisgebruik willen minderen tegen de examens, kunnen er best zo snel mogelijk mee beginnen. 'Er zijn een aantal weken nodig voordat je de positieve effecten van verminderen of stoppen op het geheugen kunt vaststellen. De maand mei is het moment om tot actie over te gaan', benadrukt Vandenberghe.

Maar als je tijdens het semester eigenlijk teveel drinkt of blowt, raadt hij aan om niet plots volledig te stoppen. 'De tip is zeker niet om ineens bruusk te stoppen. Consumeer je teveel tijdens het jaar, probeer af te bouwen tot maximaal één à twee glazen alcohol per dag. Ook voor cannabis is het essentieel om tijdig af te bouwen en eventueel te stoppen.' Ⓜ

* Mark is een gefingeerde naam.

Chatten we binnenkort tijdens examens?

Chatten met medestudenten tijdens een test heeft verschillende voordelen voor studenten. Drie onderzoekers bekeken het effect daarvan tijdens een examen en bekwamen interessante resultaten.

door [Lenne Schoenmakers](#)

De examenperiode lonkt om de hoek, een lastige en stressvolle periode voor elke student. Blokken moet tijdig gebeuren en tijdens het examen staat de student er alleen voor. Het gebruik van een smartphone of eender welke andere communicatievorm met medestudenten leidt nu nog tot een nul op het examen.

Drie Zuid-Afrikaanse onderzoekers aan de universiteit van Pretoria, Cecile Janse van Rensburg, Stephen Coetzee en Astrid Schmulian waren toch nieuwsgierig naar het effect van toegelaten communicatie tussen studenten.

Ze lieten studenten toe om te chatten met elkaar via een app tijdens een individuele test. Op die manier gingen de onderzoekers op zoek naar de eventuele positieve effecten daarvan op de score en het gevoel na het afleggen van de test bij studenten.

De onderzoekers raakten geïnspireerd door de verschillende lockdowns tijdens de coronapandemie. 'Sinds de gedwongen opsluitingen en de daaropvolgende sociale afstand,' klinkt het, 'waren we bezorgd dat de studenten zich geïsoleerd voelden en zochten we een alternatief om hun gezamenlijke probleemoplossende competentie te ontwikkelen.'

Chatten werkt

De resultaten van het onderzoek zijn duidelijk: als studenten door middel van een app mogen chatten met elkaar tijdens een individuele test, kunnen zij op een authentieke manier samenwerken bij het oplossen van problemen. Dat authen-

tieke samenwerken betekent dat zij werken zoals ze dat ook zullen doen in hun toekomstige job.

Verder verliep de beoordeling van de test ook rechtvaardiger, doordat studenten elkaar konden helpen met bijvoorbeeld de juiste vertaling van een woord in de opdracht.

Een opvallende bevinding was dat de studenten meer geneigd waren om te chatten met elkaar tijdens een test die op minder punten stond dan wanneer die op een groot deel van de punten stond.

Het merendeel van de studenten koos er bij belangrijkere taken voor om geen gebruik te maken van de chatapp en zo te focussen op hun eigen test, niet op die van anderen.

'We hopen dat ons onderzoek professors inspireert om authentiek samenwerkend leren te omarmen bij beoordelingen', aldus de onderzoekers. 'Het is wel duidelijk

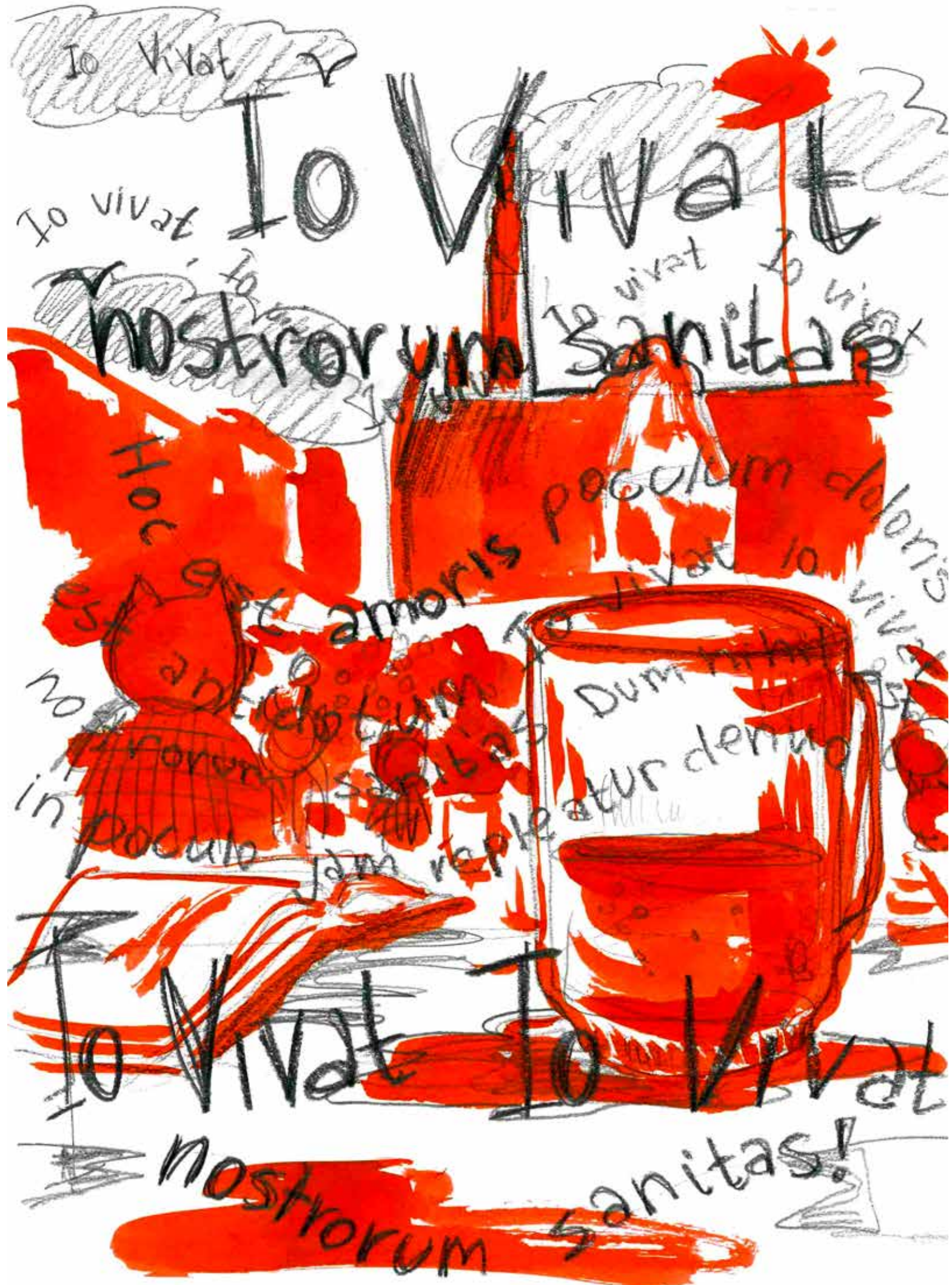
dat individuele beoordelingen van het leren nog steeds vereist zijn voor licenties en beoordelingsdoelstellingen.'

De rechtvaardigheid die werd bereikt door de chatfunctie, stelde de proefstudenten in staat om hun kennis te demonstreren zonder te worden benadeeld door een taalbarrière.

In de toekomst willen Van Rensburg, Coetzee en Schmulian verder de werkelijke leervoordelen onderzoeken van het gebruik van de chatfunctie tijdens beoordelingen. Ze moedigen ook andere onderzoekers aan. Verder hopen ze het mogelijk te maken om, ook nu met de terugkeer van fysieke lessen, de chatfunctie tijdens testen te introduceren. Ⓜ

'We hopen dat ons onderzoek professors inspireert om authentiek samenwerkend leren te omarmen bij beoordelingen'

[onderzoeksteam ach universiteit Pretoria](#)

Harvard University legt haar banden met slavernij bloot, terwijl de Britse regering haar samenwerking met een nationale studentenvereniging afbreekt vanwege klachten rond antisemitisme.

door Helena Van Schelvergem

Oekraïne zoekt steun bij Amerikaanse universiteiten

Oekraïens president Volodymyr Zelensky vroeg op maandag 16 mei steun aan Amerikaanse universiteiten, studenten en professoren om te assisteren bij de heropbouw van het Oekraïense academische systeem na de oorlog.

Zo sprak hij de Association for American Universities (AAU) toe via een videogesprek, en drong studenten aan om actie te nemen door te vechten voor vrijheid en democratie. 'De vraag

is welke positie je inneemt in je leven: ben jij het subject of kijk je gewoon toe?'

Hij spoort aan om expertise te leveren in defensie, cyberbeveiliging, vliegtuigkunde en geneeskunde: allemaal broodnodig om het land uit de post-oorlogseconomie te doen heropleven. 'Dit gaat niet alleen om geld, het gaat juist om de expertise', stelt Zelensky. Academisch wil men vooral focussen op het heropbouwen van het nieuwe universitaire curriculum, waar men ook Amerikaanse hulp voor zocht.

Britse regering schrapt samenwerking met nationale studentenvereniging

De Britse regering stopt haar samenwerking met de National Student Union (NSU) – een overkoepelende studentenvereniging die zeven miljoen Britse studenten vertegenwoordigt. Dat doet ze vanwege aanhoudende klachten rond antisemitisme binnen de organisatie.

Eerder in april startte in de NSU al een onafhankelijk onderzoek op, nadat ze meerdere klachten

omtrent antisemitisme binnenkregen. De Minister van Universiteiten, Michelle Donelan, stelt dat ze verontwaardigd was dat joodse studenten zich verbannen voelden door een organisatie die voor iedereen moet spreken. Het einde van de samenwerking betekent voor de NSU dat ze geen financiering meer zullen ontvangen van de overheid. Kleinere en onafhankelijke studentenverenigingen zouden een alternatief moeten vormen, samen met het Office for Students studentenpanel.

Israëlische restricties op Palestijnse universiteiten

Internationale en lokale organisaties zetten druk op beperkingen die Palestijnse universiteiten zouden benadelen. Door de Israëlische maatregelen zouden buitenlandse professoren en studenten minder makkelijk hun weg naar de Palestijnse universiteiten vinden.

Het voorstel, opgemaakt door de Israëlische regering, bevat meerdere eisen die veel zorg opwekken: zo is er een plan om een quotum op te leggen voor het aantal buitenlandse professoren en studenten die aan de West Bank kunnen lesgeven en studeren.

De voorstellen worden als 'vaag, te breed en incompleet' omschreven. Bijkomend bestaat er

geen enkele duiding over welke militaire eenheid over de uitvoering van een richtlijn zou waken.

Academici die werken aan een Palestijnse universiteit zouden risico lopen en misschien gedwongen worden om te vertrekken. De vicieuze cirkel wordt dan verder gezet als niemand de openstaande posities kan vullen, en dat zal zo onderwijs en onderzoek verder verstoren. Het voorstel had deze maand al in werking moeten treden, maar mede door druk van Israëlische mensenrechtenorganisatie *HaMoked* is de inwerktreding tot juli uitgesteld. De organisatie *Scholars at Risk* vreest dat de richtlijn substantiële schade zal aanrichten aan de Palestijnse en internationale academische gemeenschappen.

Harvard kaart banden met slavernij aan

De Amerikaanse Harvard University heeft een rapport uitgebracht over haar banden met slavernij die vier eeuwen beslaan. Daarmee probeert de universiteit om fouten uit het verleden te herstellen. Zo geeft de universiteit 100 miljoen dollar aan een voorziene Legacy of Slavery Fund, een budget waarmee studenten en onderzoekers Harvard's banden met slavernij aan het licht kunnen brengen. Experts stellen dat dat een ongezien bedrag is voor een universitaire institutie van dergelijke schaal. Enkele actiepunten zijn

nakomelingen van tot slaaf gemaakte mensen bij Harvard te traceren, gedenktekens bouwen en het curriculum aanpassen dat het duistere verleden erkent en blootlegt.

De universiteit stelt zelf dat de voorstellen met opzet ambigu zijn, omdat er zo meer zorg in zal kruipen om ze te voltooien.

Het grootste kritiekpunt is dat er geen sprake is van financiële herstelbetalingen voor de afstammelingen van de slaven. Sommigen nakomelingen vonden de beloftes eerder bitterzoet: 'Het voelt alsof ze gewoon meegaan in de trend'.

Britse academici pikken het niet meer

Volgens een enquête van de Britse vakbond voor universiteitspersoneel UCU zijn academici steeds minder tevreden. Onder andere pensioenszekerheid en de werkdruk liggen aan de basis van die frustraties.

door Lina Farhi

60% van het academisch personeel in het Verenigd Koninkrijk zegt binnen de vijf jaar de sector te willen verlaten door een gebrek aan actie van het management. Dat is te lezen in een recente bevraging van de University and College Union (UCU). Het staat er nog slechter voor bij de jongere onderzoekers en de postdocs. 81% van hen denkt aan stoppen binnen de vijf jaar. Niet voor niets kreeg het scherpe rapport de titel *UK Higher Education: a workforce in crisis*.

Kopzorgen

Het universiteitspersoneel heeft ten eerste te kampen met financiële moeilijkheden. Hun lonen daalden sinds 2009 met een kwart doordat ze niet gelijkgesteld werden aan de inflatie. Verder bestaat er nog steeds een loonkloof op basis van geslacht enerzijds en op basis van origine anderzijds, respectievelijk van 15,1% en 17%. De pensioenszekerheid van een doorsnee docent is dit jaar met een derde verlaagd en bijkomend zijn de pensioenen ingekrompen voor 204.000 Britse onderwijsmedewerkers.

Daarnaast geven Britse academici aan dat de grote werkdruk niet meer te dragen is. Daar heeft de pandemie zeker aan bijgedragen, maar de negatieve trend bestond al eerder. Een op vijf zegt minstens zestien uur per week extra te werken. Van de 7.000 bevrageden zegt de helft tekenen van een depressie te vertonen.

'Ik wou dat ik nooit in de academische wereld was gegaan'

docent aan Keele university

De werknemers hebben aan de andere kant het gevoel dat er niet naar hen geluisterd wordt. Het ondergeschikt personeel kan zijn mening en input niet meegeven door het gebrek aan een democratisch stelsel. Er worden des te meer willekeurige maatstaven gehandhaafd voor de beoordeling van de werkkwaliteit. Dat zorgt ervoor dat

het personeel een bijkomende druk ondervindt. Het gevoel heerst dat er steeds meer omgeslagen wordt naar een bureaucratische structuur.

Overwerkt en moedeloos

Die zichtsloze situatie veroorzaakt in de nabije toekomst mogelijk veel verloop: academici zeggen massaal de sector te willen verlaten. Het algemene welzijn is laag. Burn-outs, depressies en een lage motivatie zijn geen uitzonderingen.

Het gevoel heerst dat er steeds meer omgeslagen wordt naar een bureaucratische structuur

Als gevolg van de negatieve tendens kan het personeel zijn taken niet optimaal uitvoeren en de kwaliteit leveren waarvoor ze de sector aanvankelijk zijn ingestapt. 'Ik voel me ondergewaardeerd, overwerkt en moedeloos', zegt een docent aan Keele University. 'Ik wou dat ik nooit de academische wereld ingegaan was.'

Boter op het hoofd

De Britse universiteiten stellen zich te veel op als een winstgevende onderneming: ze financieren onder meer bouwprojecten voor opvallende gebouwen, betalen prijzige advertenties en maken financiële reserves aan. Dat in plaats van te focussen op degelijk onderwijs, aldus het snedige rapport van de UCU.

Naast de werknemers zijn ook de studenten het slachtoffer van de passieve houding die de universiteiten blijven aannemen. Door de lage moraal bij het personeel worden studenten geconfronteerd met onderwijsmedewerkers die geen motivatie en geduld hebben om hen te begeleiden in hun studietraject.

De universiteiten zijn overigens niet de enige die met een zwarte kool aangetekend staan. Ook politici krijgen de nodige verwijten: ze zouden te weinig doen om de financiële problemen aan te pakken en de werkdruk te verlichten.

Het Nederlands verdient beter dan Engels marketing-jargon

De laatste jaren woedt er in ons hoger onderwijs een nieuwe taalstrijd. Verdere versoepelingen leiden tot verengelsing, schrijft Jan Peumans. Er is nood aan decretale verankering van het Nederlands.

door Jan Peumans

Taalpolitiek geeft in veel landen aanleiding tot problemen, zeker als ongelijkwaardig gepercipiëerde taalgemeenschappen er naast elkaar leven. De taalwetten van de jaren zestig (waaronder de vastlegging van de taalgrens en de vier taalgieden) hebben er mede toe bijgedragen dat het belang en aanzien van het Nederlands toenam.

Een homogeen taalgebied betekende meteen ook een toename van tewerkstelling in bestuur, onderwijs, gerecht, leger, enzovoort. Door de verankering van het Nederlands kon men zich nu concentreren op de taal zelf. De uitbouw van België als federaal land lag in het verlengde daarvan. Wat onderwijs betreft is er echter geruisloos een nieuwe taalstrijd ontstaan.

Engelskijlonisme

Toch even in herinnering brengen dat begin februari 1968 de regering-Vanden Boeynants, een kabinet van christendemocraten en liberalen, over de kwestie 'Leuven Vlaams' struikelde. Een uniek iets: een Belgische regering werd wegens een uitsluitende Vlaamse eis tot nog meer vernederlandsing van het Vlaamse grondgebied naar huis gestuurd. Ook hier lagen de Walen aan de grondslag van dat gebeuren: ze wilden de mogelijke vorming van 'taaleilanden' op hun uitsluitend Franstalig territorium vermijden.

Op hun beurt wilden de Vlamingen af van het laatste Franstalige eiland binnen het Vlaams taalgebied: de Franstalige universiteit in Leuven. De eerste volledig Nederlandstalige universiteit zag een paar decennia eerder het levenslicht, de Rijksuniversiteit Gent, 100 jaar na het oprichten van België.

Waarom deze voorbeelden? Om aan te tonen dat taal zoveel meer is dan communicatie. Taal is een wijze van leven, betrokkenheid, erkenning en herkenning, status, begrepen worden, contacten leggen en aanvaard worden. Taal is zonder meer een sociale kwestie. Ook dat leert de geschiedenis ons.

Uiteraard is de tijd voorbij dat de sprekers van het 'superieure' Frans zich niet moesten bezighouden met het leren van dat 'inferieure' Nederlands. Het Nederlands was immers de taal van de sociale achterstand. Ze was nog lang niet gestandaardiseerd en totaal ongeschikt als cultuur- en wetenschapstaal. De Vlamingen hebben moeten vechten (figuurlijk gelukkig) voor hun eigen taal.

© De Fotograaf – Kurt Van Strijthem

Jan Peumans is Erevoorzitter van het Vlaams Parlement en voormalig politicus voor N-VA. Onder prof. Bruno de Wever doctorereert hij momenteel in de geschiedenis van de Vlaamse Beweging en de Volksunie in naoorlogs Limburg.

Prof. Bruno De Wever schrijft in *Wetenschappelijke Tijdingen* (Tijdschrift over de geschiedenis van de Vlaamse Beweging) over het nieuwe frans-kijlonisme van de verengelsing. 'Franskijlon' is de scheldnaam voor iemand die voorstander is van de overheersing van de Franse taal in België, inzonderheid in Vlaanderen. Een nieuwe taalstrijd tegen dat engelskijlonisme dringt zich op.

De voorbeelden zijn legio. In het huidige straatbeeld is het zonder meer helder en duidelijk dat Engelse woorden de boodschap versterken. Waarom? Geen idee. Blijkbaar is het Nederlands als communicatiemiddel niet krachtig genoeg voor marketing. 'Kan ik u deze anti-aging crème aanbieden? *Because you're worth it.*' In 2015 gaf de Nederlandse Taalunie het boekje *Op-en-Top Nederlands* uit. Daarin presenteert ze bijna 7000 Engelse leenwoorden met meer dan 15.000 vervangers. Dat geeft meteen aan dat Nederlands een brede, mooie taal is.

Benchmarks en doctoral schools

De druk om de ongebreidelde verengelsing mogelijk te maken, komt onder meer uit het hoger onderwijs zelf. Dit essay is een pleidooi voor hygiëne tegen het besmettelijke jargon van de managers die tegenwoordig ook het cultuur- en onderwijslandschap besturen.

In hun *benchmarks* – pardon: vergelijkingen – moet onderwijs de taal van de internationale markt spreken. Verengelsing zou nodig zijn voor de competitiviteit in een internationale onderwijsmarkt. En zo bieden steeds meer onderwijsinstellingen hun koopwaar in het Engels aan. Voor wie eigenlijk? Wie wordt beter van de verengelsing? In ieder geval niet de gemiddelde student voor wie de stap naar het hoger onderwijs al vaak zeer groot is en die met een vreemde onderwijstaal nog een extra horde moet nemen.

Naarmate de taalregeling versoepeld wordt en de taalmarkt gedereguleerd, zal wegens het prestigeverschil het Engels het Nederlands snel ver-

dringen. De versoepeling van de taalregeling leidt dus niet tot meertaligheid zoals door sommige beleidsvoerders voorgehouden wordt; ze leidt namelijk tot verengelsing. En juist dat holt de meertaligheid uit van Vlamingen en Nederlanders.

Het Nederlands als onderwijstaal behouden kan alleen maar gebeuren door verdere decretale verankering: een duidelijke, heldere en voortdurende opdracht voor de beleidsvoerders, zowel in regering als parlement. Het getuigt bovendien van respect voor zij die wel gestreden hebben voor het Nederlands als een volwaardige taal. De federalisering van België is mede het gevolg van de strijd voor de erkenning en het behoud van onze taal.

Voor de duidelijkheid: ik ben niet tegen Engels als academische taal. Maar dat betekent niet dat het Nederlands dan een minderwaardige taal moet worden op academisch niveau.

Als doctoraal student aan de UGent ontving ik oorspronkelijk de onderrichtingen van de Doctoral School in het Engels. Ik heb de rector van de universiteit hiervan op de hoogte gebracht met de duidelijke boodschap dat die onderrichtingen zowel in het Nederlands als Engels dienen te gebeuren. Hetgeen inmiddels is ingevoerd. Blijkbaar hebben doctoraal studenten geen enkel probleem met 'dat' Engels. Het leverde mij alvast een aantal felicitaties op van hoogleraren.

Nederland gidsland?

Dat brengt ons meteen bij onze Noorderburen,

waar de verengelsing van het hoger onderwijs systematischer en met nog minder beperking voortschrijdt dan bij ons. Dat werd me onlangs pijnlijk duidelijk op een lezing aan de 'Maastricht University', waar haast alles in het Engels verliep.

De versoepeling van de taalregeling leidt dus niet tot meertaligheid maar tot verengelsing

De wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek van 1992 bepaalt dat het Nederlands het uitgangspunt is in het onderwijs aan de Nederlandse universiteiten en hogescholen. De uitdrukingsvaardigheid in die taal is een nadrukkelijk nevendoeel. Als dan toch het Engels wordt gebruikt, een in de wet nadrukkelijk geformuleerde uitzonderingsmogelijkheid, dient dat in een gedragscode verantwoord te worden. Wat blijkt uit een rapport van Inspectie van het Onderwijs: 34 van de 77 onderzochte instellingen voor hoger onderwijs hadden zo'n code helemaal niet en overtraden alleen al daarom de wet. Bij de 43 instellingen met een code rammelde de motivering om van de wet af te wijken aan alle kanten.

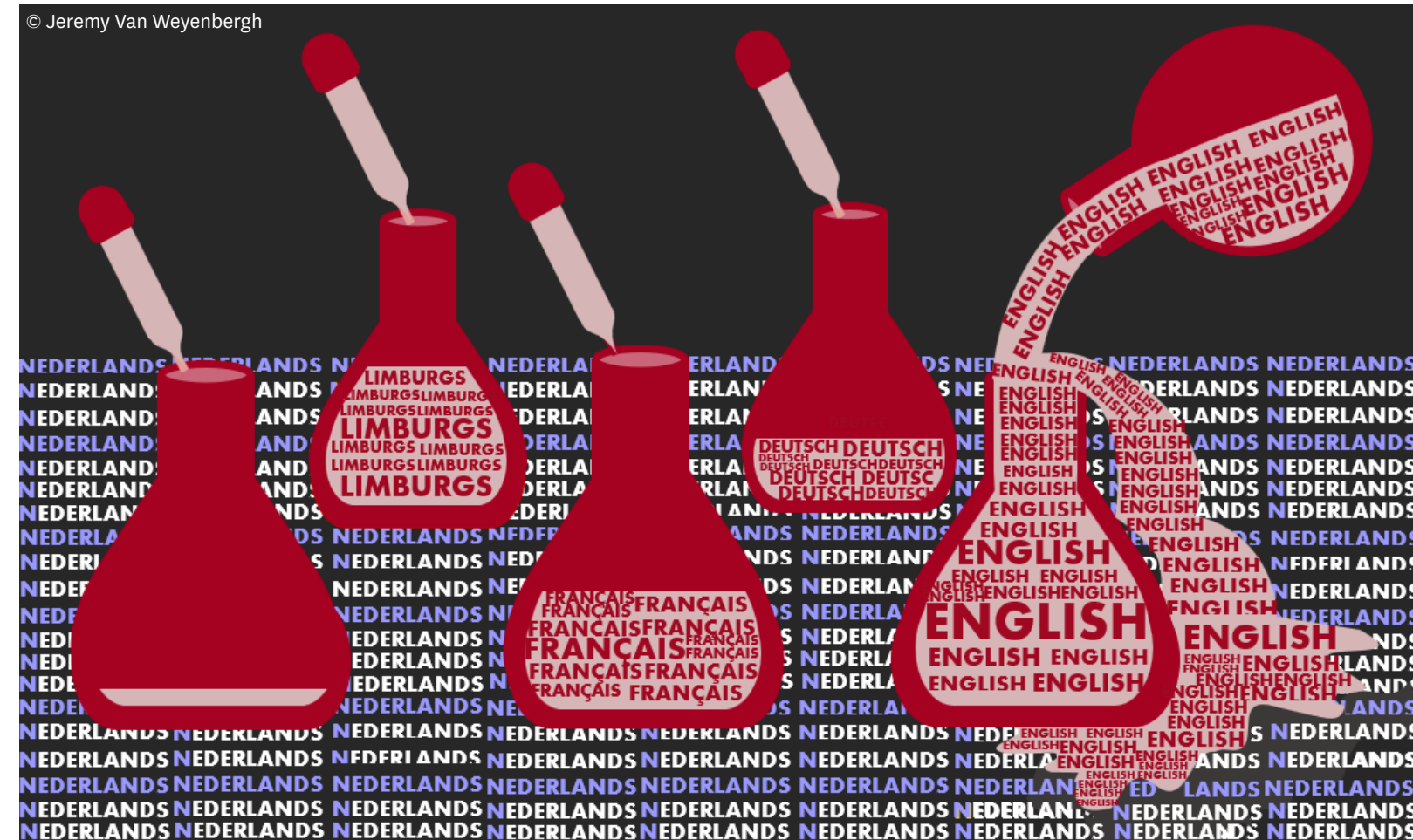
De Nederlandse onderwijsraad formuleerde een advies over weloverwogen gebruik van het Nederlands in het hoger onderwijs. De raad is

nagegaan hoe de overheid, de onderwijsinstellingen en andere actoren een evenwichtig taalbeleid kunnen voeren, waardoor enerzijds de ontwikkeling van Engelstalige opleidingen in goede banen wordt geleid en anderzijds de positie van het Nederlands gewaarborgd blijft. Gebrek aan beleidsmatige aanpak noopt de raad tot het advies om in navolging van Vlaanderen en Denemarken op een gestructureerde manier een nationaal debat over dat vraagstuk te voeren.

Mijns inziens verdient het tevens aanbeveling om een aantal maatregelen te nemen om te bevorderen dat studenten en docenten het Engels op academisch niveau beheersen. En het verdient aanbeveling dat buitenlandse studenten en docenten in de gelegenheid worden gesteld zich de Nederlandse taal eigen te maken.

De Nederlandse Onderwijsraad moet toch maar eens contact opnemen met hun Vlaamse collega's. Onze noorderburen hebben nood aan een mooi, evenwichtig advies dat volgens mijn bescheiden mening in de lijn ligt van de politiek die de Vlaamse overheid tot nu volgt.

Nederland heeft geen taalstrijd gekend, Vlaanderen des te meer. De tendens om dat op te offeren op het altaar van marketeers die zich schamen voor onze taal en die bewust of onbewust een eenzijdig taalgebruik opleggen, krijgt mijn ondersteuning niet. Ik ben fier op mijn Nederlands en fier op het feit dat ik daarnaast Frans, Duits, Engels en dialect kan praten.☺

STUDENTENBLAD VETO
KATERN OPINIE
Jaargang 48

Miriel Vandeperre, Master Vertalen
(Frans-Engels)

Scriptie: 'Taalvariatie op VRT:
een diachroon perspectief

Soms moogt ge ook gewoon plat klappen

Dialect en tussentaal zijn doorheen de twintigste eeuw vakkundig verguisd. In formele situaties is standaardtaal ook vandaag nog de norm. Maar de waarheid is dynamischer.

In onze maatschappij leeft nog vaak het idee dat dialect iets vulgairs is. Het wordt vooral geassocieerd met ongeschoolden. Ook in mijn masterproef over taalvariatie in de soap *Thuis* werd de traditionele taalideologie bevestigd: mensen uit de lagere sociale klasse, zoals Frank en Simonne, gebruikten meer tussentaal en dialect dan personages uit de hogere klasse, zoals Marianne en Ann. Maar ook hoger geschoolden leren best een mondje dialect.

Toen standaardtaalcampagnes op gang kwamen in West-Europa, predikte de elite voor een strikte taalhiërarchie: standaardtaal was de hoge variëteit, dialect de lage. In Vlaanderen werd er in de 20ste eeuw decennialang een grote ABN-strijd gevoerd. Let daarbij op de tweede letter in het acroniem: de B staat voor 'beschaafd'. Daarmee wordt meteen geïmpliceerd dat alle andere taalvariëteiten onbeschaafd zijn.

Gelukkig bestaat er tegenwoordig zoiets als een postmoderne visie op taal, waarbij verschillende taalvariëteiten naast elkaar mogen bestaan en functioneel geassocieerd zijn met verschillende identiteiten en situaties. Zo sluit standaardtaal dialect niet uit, maar maken ze samen deel uit van een communicatief repertoire. In informele contexten kan je dus prima dialect of tussentaal praten, maar op een mondeling examen kan verwacht worden dat je de standaardtaal beheerst.

En toch is ook die opdeling iets te zwart-wit. Recent sociolinguïstisch onderzoek wijst erop dat ook substandaardtaal – zoals tussentaal – prestige kan bezitten, namelijk dynamisch prestige. De

resultaten van mijn masterproef over fictietaal leken eveneens in die richting te wijzen. Marianne is het personage van wie het taalgebruik veruit het dichtst bij de standaardtaal aanleunt. Zij wordt dan ook als rijke doktersweduwe geportretteerd. Haar dochter Ann staat als arts minstens even hoog op de sociale ladder, maar gebruikt gevoelig meer tussentaal.

De taalverschillen tussen de twee benadrukken de tegenstellingen tussen de personages: Marianne als antipathiek, hautain en conservatief, tegenover Ann als sympathiek, *down-to-earth* en modern. Ook in ander onderzoek naar taalvariatie blijkt standaardtaal soms negatieve associaties te hebben. Is het je bijvoorbeeld al opgevallen dat Draco Malfoy, de arrogante pestkop in *Harry Potter*, opvallend standaardtalig praat in de gedubde versie?

Het gebruik van tussentaal of dialect kan wel eens in je voordeel spelen in sommige situaties, zelfs formele. Zo is al aangetoond dat wat platter praten tijdens een sollicitatiegesprek best mag. Gaat het over de jobinhoud of je werkervaring, dan praat je best standaardtalig. Dwaalt het gesprek af naar *small talk* en schakelt de recruiter over op dialect? Antwoord gerust in het dialect, zo creëer je een gevoel van connectie en identificatie. Ik kan uit eigen ervaring spreken: een sollicitatiegesprek in het Kempisch kan tot een job leiden. *Zij ma zeker!*

Dus wanneer je volgende keer een topdokter Kempisch hoort praten op televisie, begin dan niet te twijfelen aan de intelligentie van de arts. Besef dat een dialect niet minder correct, beschaafd of wenselijk is dan een standaardtaal. ³

Bedankt!

Voor alle artikels en beelden die in *Veto* verschijnen (zowel op papier als op de website) hangen we af van het harde werk van vele medewerkers die zich vrijwillig smijten voor ons blad. Ook dit jaar werden we verblijd met oude rotten en verse krachten die zich ontwikkelden tot getalenteerde schrijvers, fotografen, illustratoren, nalezers, grappenmakers, interviewers, sfeermakers en koeriers. Aan ieder een welgemeende merci. Naast onze artikels zijn jullie *Veto!*

Abel Romkes
Alex Vancoppenolle
Alma Schurmans
Alon Nudler
Amber Sels
Amira El Yaghmouri
Anastasia Arnhold
Andreas Vandingenen
Anna Claes
Anna Durnez
Anna Neyens
Anouk Verhaege
Ansitru
Arnaud Verwacht
Arne Gentjens
Arne Sonck
Arno Faggio Del Giglio
Arno Lehouck
Arthur De Baere
Basil Claeys
Bavo Nys
Beatrijs Bonnez
Bernard Tant
Bram Hulshoff
Brent Monette
Bruno De Waele
Carine Defoort
Cath Hermans
Cedric Vandenberghe
Célia Delandmeter
Celine Vandeweghe
Charlotte Kinable
Charlotte Van Gucht
Christel Jungbluth
Cosima Bas
Daan Delespaul
Desiree Zwaga
Elena Amore
Elian Pergola
Elien D'hoore
Elien Stouten
Elise Dierick
Elise Nizette
Ella Meyvisch
Ella Pierloot
Emma Nollet
Emiel Roothoof
Evelien Van Haegenborgh

Florelie Soete
Fran Vanbrussel
France Schils
Francesca Birlogeanu
Freya Caris
Gaëlle Delandmeter
Giel Bosmans
Hanna Van den Baere
Hanna Vereecke
Hannah Smets
Hannah Van Canegem
Heike Ostijn
Helena Van Schelvergem
Ina Vandercammen
In My Name
Jan Costers
Jan Debaus
Jan Peumans
Jaouad Alloul
Jasper Roorda
Jasper Snoeys
Jelle Rondas
Jeremy Van Weyenberg
Joachim Hoste
Joanna Wils
Jolien Vandoorne
Jonas Gilliams
Joran Vandavelde
Justin Vandebossche
Karsten De Bruycker
Kasper Nollet
Kobe Vos
Kristien Hemmerechts
Lara Lismont
Laura Laman
Laure Guldentops
Lenne Schoenmakers
Liese Aerts
Lina Farhi
Linde Van den Eede
Lisa Cochez
Lisa De Witte
Loewieze
Lore Meesters
Maarten Commene
Maarten Van Clé
Manon Cools
Manou Boey

Margot Winters
Marie Braam
Marie Coppens
Marie Vandembrouck
Marie-Line Lormans
Marie-Lore Dolmans
Marie Vanbelle
Marieke Aerts
Marin
Marjolein Petit
Matzu
Maud Reekmans
Maxime Bervoets
Merlijn Beullens
Miette
Mikhail Efimenko
Miriel Vandeperre
Mirre Verhoeven
Noah Andries
Nora Louwagie
Noush Van Asbroeck
Octavie Ide
Paula Runiewicz
Pascal Beyer
Philip Dutré
Robin Barthels
Sharon Poppe
Simen Verberckmoes
Simon Sterck
Simon Tibo
Sjeren Coërvers
Thibaut Winters
Thijs Duchi
Thomas Maes
Thomas Vervoort
Thor Deyaert
Tijs Keukeleire
Tine Deleu
Toon Schauvliege
Tuur Bries
Victoria Casteels
Viktor Flamand
Vincent De Vocht
Wannes Bok
Wolf France
Wouter Weerts
Wyome De Cleer
Xhoana Memçaj

1. Veto biedt de vele bachelor- en masterthesissen die stof aan het verzamelen zijn een kans op een tweede leven, door ze te verwerken in een opiniestuk. Over deze mening is dus ten minste een jaar nagedacht.

© Marie Vandebroeck

'Schoonheid zit in de vergankelijkheid'

Lesgeven over duurzame architectuur terwijl je schilderijen van vervallen panden maakt in een verlaten gebouw: professor Staf Roels ziet er de ironie wel van in.

door Lisa De Witte

Professor Staf Roels ontvangt ons in een oud herenhuis waarin hij samen met collega-kunstenaars vertoeft. Om te voorkomen dat het een kraakpand werd, liet de stad hen toe het om te toveren tot hun atelier. Elke verdieping wordt ingepalmd door kunstobjecten; op de bovenste vinden we de olieverfschilderijen van Roels.

Met een opleiding ingenieur-architect en een stevige portie creativiteit begon hij vijftien jaar geleden aan de SLAC Academie in Leuven. 'Mijn vrouw heeft mij uiteindelijk gepusht om te beginnen schilderen: als je dat graag wilt doen, moet je niet wachten tot je op pensioen bent.'

Vergankelijkheid en melancholie

In de setting van het verlaten herenhuis schildert Roels olieverfschilderijen van panden die hier en daar overwoekerd worden door natuur. Hoewel hij studenten architectuur en bouwkunde aanleert om duurzame gebouwen te ontwerpen, grijpt hij zelf altijd terug naar gebouwen die leeg staan of vervallen zijn.

'Ik denk dat het te maken heeft met de schoonheid van het vergankelijke', legt hij uit. 'Of omgekeerd: dingen worden net schoon omdat je weet dat ze zullen verdwijnen.' Zo ziet hij potentieel in vervallen gebouwen, maar kan hij net zo goed

geïntrigeerd worden door de melancholie van wat het ooit voorgesteld heeft.

Die tijdelijkheid maakt voor Roels een gebouw ook boeiend: 'Als iets voor altijd zou bestaan, heeft het geen zin om het te gaan zien, of is het toch niet dringend. Je kan het later altijd nog bezichtigen.'

Waarheidsgetrouw

Het uitgangspunt van zijn schilderijen kan eerder wat zijn: een lege gang, een radiator, een kast of openstaande deur die hij dan combineert met andere elementen. 'Het voordeel is dat je op een schilderij alles kan schilderen en combineren wat je wilt', verklaart Roels.

'Ik weet altijd een weg te vinden om binnen te geraken in een verlaten gebouw'

Zo staan er soms bomen in de gebouwen die hij schildert, gaat een gang over in een rivier of staat een trap aan de waterkant. Hij verduidelijkt: 'Het blijft figuratief; ik maak geen abstracte kunst.'

Proffen zijn bovenmenselijke wezens die in hun vrije tijd uitsluitend met hun neus in de boeken hangen en zich buigen over academisch onderzoek... of toch niet? In **Kunstige proffen?** laten we enkele professoren aan het woord die hun vrije tijd creatiever weten in te vullen. Deze laatste keer is het aan Staf Roels, professor Bouwfysica en Duurzaam Bouwen, maar ook schilder.

Het gaat professor Roels voornamelijk om het vatten van de sfeer, wat zich vertaalt in een snelle manier van schilderen met brede penselen. 'Het hoeft niet helemaal correct te zijn, want dan kan je beter een foto nemen', zegt hij.

Tegelijkertijd weerhoudt de professor in hem Roels ervan om te spelen met het perspectief: 'Dat is dan mijn beroepsmisvorming. (lacht) Ik kan er niet tegen als de zichtlijnen niet kloppen.'

Inspiratie

Het staat buiten kijf dat de keuze voor zijn onderwerpen voortvloeit uit zijn studies en het feit dat hij nog steeds in het vakgebied zit. Tijdens lesvoorbereidingen of studiereizen raakt hij al geïnspireerd, maar ook films en kranten kunnen hem ideeën geven.

© Marie Vandebroeck

Daarnaast maakt hij vaak handschetsen van fictieve gebouwen of op basis van beelden. Zelf neemt Roels ook foto's van verlaten gebouwen. 'Mijn kinderen weten dat heel goed: als we een verlaten gebouw tegenkomen, weet ik altijd een weg te vinden om samen met hen binnen te geraken', lacht hij.

Voor menselijke figuren past hij dan weer: 'Nu kan je met het gebouw van alles denken en doen. Zodra daar een figuur in staat, vind ik het snel verhalend worden, wat ik niet wil.'

Input

Dat de collega met wie hij zijn atelier deelt een andere stijl heeft, loont alleen maar: 'Wij geven altijd feedback op elkaars werk en we zijn alle twee eigenzinnig genoeg om nadien ons goesting te doen. (lacht)'

Volgens Roels is input van anderen interessant omdat je zelf altijd wel wat over het hoofd ziet. 'Schilderen is vaak worstelen met het beeld tot het een geheel vormt. Soms voel je dat het nog ergens wringt, maar het kan even duren voordat je doorhebt wat er nog aan moet gebeuren', licht hij toe.

© Marie Vandebroeck

door Giel Bosmans

Het academiejaar is haast voorbij en we worden allen met onze neus op de naderende examens gedrukt. Afleiding is dus welkom, toch? Reis met ons mee naar alle uithoeken van de Leuvense cultuur.

Klaar voor de laatste CulTip van het academiejaar? We beginnen eraan.

Ohio Mark + True Champions Ride On Speed Dak van Museum M- Dinsdag 24 mei, 19u30

INUIT palmt het dak van M Leuven in voor een uniek concert. Ohio Mark, een band gehuld in een waas van shoegazy gitaren en brute drums, trapt de avond op gang. True Champions Ride On Speed, een indrukwekkende band uit de Belgische undergroundscene, lokt je daarna met krachtige rock en overweldigende elektronica uit je comfortzone.

Prijs: gratis.

Ecstatic Dance Leuven Heilig Hartinstituut Heverlee - Woensdag 25 mei, 19u

Ecstatic Dance is een meditatieve vorm van dansen waarbij je helemaal los kan gaan: er is geen goed of fout. Het is de bedoeling dat je deze avond blootvoets danst, enkel water drinkt en niet praat op de dansvloer om op die manier helemaal één te worden met de muziek. Ga proeven van die unieke ervaring en laat muziek en ritme je lichaam overnemen.

Prijs: €18 (online) of €20 (kassa).

The Prom
Heilig Hartinstituut Heverlee –
Vrijdag 27 en zaterdag 28 mei, 20u +
Vrijdag 3 en zaterdag 4 juni, 20u

Musicalfans in Leuven kunnen eindelijk hun agenda weer bovenhalen. Dit spektakel, opgevoerd door musicalcompagnie Mithe, vertelt het waargebeurde verhaal van een schoolbal in Indiana. Omdat een tienermeisje er samen met haar lesbische vriendin naartoe wil gaan, wordt het bal geannuleerd. Ze krijgt steun uit onverwachte hoek: 'It's time to build a prom for everyone!'

Prijs: €23 voor studenten.

Leuven Northern Soul Nighter XIII
ZED Vesalius en Social Club – Zaterdag 28 mei, 19u30

Eerst een baanbrekende film bezichtigen om daarna je benen los te gooien op een spetterende afterparty? Niet te missen. Beginnen doe je in ZED met de Oscar- en Grammywinnende film *Summer of Soul* over het zogenaamde Black Woodstock. Daarna kan je gratis naar het bijbehorende feestje op de Oude Markt.

Prijs: €9,50 (basis), €8 (met ZED-Studentenkaart) of €7 (met cultuurkaart).

Leuven Live: May Blues Jam
Café Revue – Zondag 29 mei, 20u

Geen zin om naar een concert te gaan, maar kriebelt het wel om zelf muziek te maken? Dan is deze jamsessie iets voor jou! Iedereen is welkom en drums, piano en microfoons zijn voorzien. Inschrijven kan via het formulier op het Facebookevenement.

Prijs: gratis.

© Anne Van Aerschot

Drumming, Anne Teresa De Keersmaecker/Rosas
Velodroom – vrijdag 3 en zaterdag 4 juni, 20u + zondag 5 juni, 16u

Het nalatenschap van choreografe Anne Teresa De Keersmaecker is legendarisch in binnen- en buitenland. *Drumming* is een van de pioniersvoorstellingen waarmee ze in de vorige eeuw de culturele wereld grondig op zijn kop zette. Rosas voert het hypnotiserende stuk opnieuw op en dat in de unieke setting van de Velodroom.

Prijs: €24 (zitplaats) of €20 (staanplaats) (€4 korting met cultuurkaart).[Ⓜ]

interview > Buiten de bühne: 135mm

'Concertfotografie is voor wie veel slaap

© Roel Van de Velde

Roel Van de Velde, muzikliefhebber en huisfotograaf van Het Depot, vertelt over de lange nachten als fotograaf, kansen benutten en de warmte van de Leuvense concertzaal.

door Marjolein Petit

We ontmoeten elkaar in de foyer van Het Depot. Buiten schijnt de zon, binnen weergalmen de drums. De soundcheck voor een uitverkochte show van MEROL klinkt in de achtergrond, terwijl Roel Van de Velde, ook wel gekend als 135mm, spreekt over zijn passie voor zowel fotografie als muziek.

In de middelbare school kon Van de Velde kiezen tussen verschillende optievakken, waaronder fotografie. Die kans liet hij niet liggen. Hij pakte toen een camera vast om hem daarna nooit meer los te laten.

Van barman tot concertfotograaf

Na jarenlange hobbyfotografie besloot Van de Velde op zijn 27ste om avondonderwijs fotografie te volgen. Die opleiding van een viertal jaar zorgde ervoor dat hij steeds vaker en intenser met zijn foto's bezig was. Niet veel later begon hij als fotograaf in bijberoep.

Als tiener fotografeerde Van de Velde al eens op kleinere festivals bij hem in de buurt, zoals op Rock Herk. Daar kreeg hij de smaak te pakken voor concertfotografie: 'Ik vond dat geweldig, maar had er nooit rekening mee gehouden dat het een volwaardige bezigheid kon zijn.'

Om zijn sociaal leven wat op te krikken, ging hij aan de slag als vrijwilliger in Het Depot. Als rasechte muzikliefhebber en na twintig jaar in Leuven te wonen, was de Leuvense concertzaal hem niet onbekend. Hij hielp er een handje bij de ticket-, inkom- en barshiften.

Zijn bijberoep als fotograaf kwam al snel ter sprake. 'Het ging eigenlijk heel vlot. Ze vroegen me of ik eens een concert wou fotograferen', vertelt hij. 'Uiteráárd interesseerde me dat.' Voor Van de Velde het wist, was hij als 135mm een van de vaste concertfotografen van dienst.

Gezellige concertzaal

De concertzaal van Het Depot is aan de kleinere kant, maar dat maakt volgens Van de Velde alles net persoonlijker. Op z'n beurt zorgt dat ook voor extra mogelijkheden. Zo vertelt Roel dat zijn takenpakket de pure concertfotografie overstijgt: 'De backstage en de voorbereiding doe ik ook graag en dat gaat hier.'

Daarnaast is er ook ruimte voor andere projecten. Zo houdt hij zich nu bezig met een portrettenreeks over de vrijwilligers van de Leuvense zaal.

niet weggelegd nodig heeft'

De programmatie van Het Depot bevat dikwijls minder bekende, up-and-coming bands en artiesten. Ook dat maakt de concertzaal voor Van de Velde uitermate interessant, want zo leert hij veel nieuwe muziek kennen. Hij bekent: 'De tofste concerten zijn die waar ik op voorhand niet veel van verwachtte.'

A l'improviste

Naast zijn bijberoep als fotograaf werkt 135mm nog fulltime. Hij meent dat het economisch gezien heel moeilijk is om van fotografie te leven, laat staan van concertfotografie, tenzij hij ook bruiloften erbij neemt. 'Ik heb een tijd huwelijken gedaan, maar vond dat niet tof', legt hij uit. 'Dat is minder rock & roll. (lacht)'

Van de Velde is niet alleen concertfotograaf: hij doet ook portret- en productfotografie, hoewel zijn passie duidelijk bij de eerste vorm ligt. Daar in zoekt hij naar zijn eigen stempel. 'Ik werk heel spontaan en improviseer constant', omschrijft hij zijn fotografijstijl. 'Puur op technisch vlak werk ik bijvoorbeeld vaak met reflecties en dubbele beelden.'

Dat hij graag improviseert, komt maar al te goed van pas bij zijn concertfotografie: de moeilijkheid van het vak ligt immers in het gebrek aan grip op de setting. Bij het vastleggen van een concert ben je verplicht om te werken met wat je krijgt. 'Het is

een uitdaging om een originele insteek te vinden en niet vanuit hetzelfde standpunt dezelfde foto's te nemen, ondanks dat je de omstandigheden niet onder controle hebt', klinkt het.

Muziek ontdekken

Of 135mm een routine heeft voor hij een concert fotografeert? 'Ik probeer, in de mate dat ik tijd heb, te luisteren naar de artiest en al eens een live show te bekijken op Youtube', vertelt hij. Zo let hij op het aantal leden van de band, waar ze meestal staan en hoe ze bewegen op het podium.

'Ik vind het zo spijtig dat ik Arno nooit heb gefotografeerd'

Na een optreden moet het echte werk nog beginnen: de nabewerking. Dat duurt vaak tot in de vroege uurtjes. Hij getuigt: 'Het is niet weggelegd voor mensen die veel slaap nodig hebben.' De regeling met Het Depot luidt dat de foto's de dag erna online geplaatst worden. In de praktijk betekent dat voor Roel dat hij diezelfde avond alles nog bewerkt.

Ondanks dat het vaak wordt onderschat hoeveel uren er vooraf en nadien in kruipen, haalt

Een voorstelling, hoe komt dat nu eigenlijk tot stand? In *Buiten de bühne* duiken we achter de doeken, voorbij de artiesten op het podium. Deze editie: Roel Van de Velde/135mm, huisfotograaf bij Het Depot.

135mm veel voldoening uit zijn artistieke bijberoep. 'Ik volg veel artiesten en bands op Instagram en daar zie ik constant mijn foto's verschijnen. Dat geeft voldoening', legt hij uit.

Zijn droomartiest om te fotograferen is U2, om zo in de voetsporen te treden van zijn idool, de Nederlandse fotograaf Anton Corbijn. Dichter bij huis heeft hij veel bewondering voor de zanger Daan. 'Ik vind het zo spijtig dat ik Arno nooit gezien en gefotografeerd heb', vertelt hij. 'Dat was ook iemand waar je weer veel inspiratie uit kon halen.'

Doe je eigen ding

'Doe wat je graag doet en laat je niet ontmoedigen.' Zo steekt Van de Velde beginnende fotografen een hart onder de riem. Daarnaast moedigt hij aan om er echt voor te gaan als je ambitie hebt. 'Je moet zelf kansen zoeken en die benutten', klinkt het. 'Niemand gaat aan je deur komen kloppen. Je moet er zelf voor gaan.'

135mm eindigt met een laatste oproep voor Het Depot: 'Ze zijn altijd op zoek naar vrijwilligers en fotografen. Je krijgt hier ook veel kansen.' Hij raadt aan om deze zomer zeker hun festival M-ID-ZOMER of een van de andere concerten te bezoeken.[Ⓜ]

© 135mm/Roel Van de Velde

© 135mm/Roel Van de Velde

© 135mm/Roel Van de Velde

'Wie niet van mening verandert, is knettergek'

NAVRAAG

© Kasper Nollet

Zuhal Demir is de N-VA-spits van de Vlaamse regering. Als minister van Leefmilieu en Energie is haar beleid omstreden. 'Ik heb gewoon mijn eigen regels nageleefd', pareert ze.

door [Wolf France](#) en [Andreas Vandingenen](#)

Op haar kabinet, op een boogscheut van Brussel-Noord, interviewden we Zuhal Demir. Als Vlaams minister domineert ze het debat rond de energievoorziening en -transitie. Halverwege het interview komt het nieuws binnen dat de verguningsaanvraag voor de gascentrale van Vilvoorde opnieuw is geweigerd door de gedeputeerden van Vlaams-Brabant. 'Heel moedig!', klinkt het. De toon was gezet.

Hoe kijkt u terug op uw periode aan de KU Leuven?

Zuhal Demir: 'Ik vond dat echt de mooiste periode van mijn leven. Zeker als je achteraf in de politiek terecht komt en ambetante dossiers voorgeschoteld krijgt. (lacht) Ik zou mijn dochter ook naar de universiteit sturen. Niet alleen om te blokken, want Leuven heeft veel meer aspecten. Ik heb er vriendschappen en een netwerk aan overgehouden.'

'Ik was actief bij VRG en later in de Sociale Raad en de Kringraad (nu LOKO en Stura, red.). Ik heb daar enorm veel geleerd. Zo moesten we elke week met de decaan en enkele professoren samenzitten en de standpunten van de studenten vertegenwoordigen. Daar heb ik leren onderhandelen.'

U was pioniersstudent (student zonder hoogopgeleide ouders, red.). Hoe vond u de overgang naar de universiteit?

'Dat was een zeer moeilijke stap. Ik vrees dat dat vandaag voor veel studenten nog altijd het geval is. Ik was niet alleen pioniersstudent in mijn gezin, maar ook in de gemeenschap was ik een van de eersten die naar de universiteit trok. Mensen vroegen zich af wat ik in Leuven ging doen en vonden het vreemd dat ik daar ging blijven slapen. In een allochtonenfamilie was dat toen niet gebruikelijk.'

'Om deel uit te maken van een gemeenschap, moet je ten minste de taal kunnen spreken'

'Ik ben heel blij dat ze mij thuis de kans hebben gegeven. In mijn eerste jaar had ik veel herexamens, maar ik heb er alles aan gedaan om in tweede zit te slagen. Ik besefte heel goed dat de KU Leuven en het leven daarrond de kans was om mij te emanciperen.'

Toen u na uw studies voor het eerst opkwam bij verkiezingen, legde u de nadruk op het belang van taal in de samenleving. Hoe komt dat?

'Taal is bijzonder belangrijk. Ik ben naar de kleuterklas gegaan zonder dat ik een woord Nederlands kende. Voor een kleuter is dat een traumatische ervaring. Doordat kinderen die niet goed Nederlands spraken extra les kregen op woensdagnamiddag, beheerste ik het Nederlands toen ik naar het eerste leerjaar ging.'

'Rekening houden met iedereen, dat is niet aan mij besteed'

'Nederlands is voor een kind in onze samenleving essentieel. Als je taalvaardigheid niet goed is, zal je van de andere vakken ook niet veel verstaan en is het onmogelijk om later bijvoorbeeld Latijn of Grieks te studeren. Begrip van het Nederlands is dus de weg naar emancipatie. Daarom heb ik Conner Rousseau ook zo gesteund met zijn uitspraak over Molenbeek (Conner Rousseau meende in een interview met Humo zich niet in België te voelen wanneer hij door Molenbeek rijdt, red.).'

Ging die uitspraak wel over taal?

'Wel, uiteindelijk gaat het altijd over taal én over werk. Om deel uit te maken van een gemeenschap moet je ten minste de taal kunnen spreken. Ik vond dus dat Conner in zekere zin gelijk had toen hij die uitspraak deed. Ik ben die strijd al heel lang aan het voeren.'

Toen Ben Weyts verplichte taaltesten invoerde in de kleuterklas vonden veel mensen, vooral ter linkerzijde, dat stigmatiserend. Maar je kan toch moeilijk heel de klas extra Nederlandse les geven, als de autochtone kindjes al vlot Nederlands spreken. De reacties op zulke beslissingen zijn vaak emotioneel en soms zelfs hysterisch. Ik ben heel blij dat men mij destijds apart heeft genomen in de kleuterklas.'

Is taal dan voldoende om tot de gemeenschap te behoren? Uit de resultaten van De Stemming blijkt dat veel Vlamingen hardere eisen stellen.

'Volgens sommigen moet je hier geboren zijn, of zelfs grootouders van Vlaamse origine hebben om Vlaming te kunnen zijn. Daar ben ik het niet mee eens. Mijn grootouders zijn als twintigers naar hier gekomen. Mijn ouders hebben nooit Nederlandse les of een integratiecursus gehad. Mijn vader werkte in de mijnen, wat was enorm hard werk. Dan word ik enorm kribbig als mensen zeggen dat hij slecht Nederlands spreekt.'

'Ik vind dat we voor die eerste generatie mild moeten zijn. Die hebben het nooit kunnen leren. Maar voor die tweede en derde generatie is Nederlands wel heel belangrijk. Ik denk dat je deel kan

uitmaken van de Vlaamse gemeenschap zonder dat je grootouders hier geboren zijn door Nederlands te spreken, te participeren en de waarden en normen te respecteren.'

In Vlaanderen wordt veel over en weer geroepen over zulke onderwerpen. Dat is ook een beetje uw politieke stijl. Is dat een bewuste keuze?

'Nee, dat is mijn manier om aan politiek te doen. Er is al heel veel over mijn stijl geschreven, maar ik trek mij daar niets van aan. Rekening houden met iedereen, zodat je op geen enkele zere teen trapt en niemand kwaad maakt, dat is niet aan mij besteed. Ik heb daar het geduld niet voor.'

'Ik houd van duidelijke communicatie. Ik ergerde mij al voor ik in de politiek stapte aan onduidelijke boodschappen op televisie. Voor heel wat Vlamingen zou het goed zijn als er duidelijker gecommuniceerd zou worden. Mensen die mij op mijn stijl afrekenen, weten waarschijnlijk niet eens wat ik in mijn beleid allemaal gerealiseerd heb de voorbije jaren.'

'De klimaatopwarming is zo groot dat we niet dogmatisch mogen zijn'

'Mijn beleid is wetenschappelijk gefundeerd, maar ik moet het ook beknopt kunnen uitleggen. Inderdaad, een tweet kan soms scherp zijn. Maar ik vind het niet erg om af en toe de zaken scherp te stellen. Het ene zeggen en het andere doen, zorgt voor de ondergang van het politiek vertrouwen. Mensen raken daardoor verward, met alle gevolgen van dien.'

Kernenergie

Zijn er nog dossiers die baat zouden hebben bij een betere communicatie?

'Het energievraagstuk. Klimaatopwarming is er en gaat niet verdwijnen. Ik heb maatregelen genomen zoals de renovatieverplichting, de uitfasering van stookolie, een aardgasverbod bij nieuwbouw... Dat zijn moeilijke maatregelen, maar we moeten die nemen.'

'Het maakt het heel moeilijk om dat allemaal uit te leggen als de federale collega's kerncentrales sluiten en vervangen met gascentrales. Als mensen zelf geen gas meer mogen gebruiken, maar het wel een grote rol in onze energiebevoorrading zal spelen, worden mensen kwaad, natuurlijk.'

'Op basis van het dossier trok ik consequent een lijn door die gascentrales. Kernenergie kan je niet meer uitsluiten. Vroeger hadden we misschien de luxe om die afweging te maken, maar de klimaat-

opwarming is zo groot dat we niet dogmatisch mogen zijn.'

Is dat inzicht over de ernst van het probleem dan maar de laatste jaren maar gekomen? Bart De Wever zei drie jaar geleden nog in Terzake dat er gascentrales zouden nodig zijn om de transitie naar hernieuwbare energie te maken.

'Ik ben blij dat de vorige regering geprobeerd heeft om de kerncentrales open te houden.'

In combinatie met gascentrales.

'Ja, in combinatie met gascentrales, inderdaad. Maar de nieuwe rapporten wijzen aan dat de opwarming echt acuut is. Ik vind het niet erg om toe te geven dat gascentrales vroeger een goed idee leken, maar we er nu ander over denken.'

'Er moeten nog kerncentrales bijkomen'

'Ik ben bevoegd voor Leefmilieu. In Vlaanderen gaat het daar echt niet goed mee. Die gascentrales gaan miljoenen aan subsidies kosten en zijn dan nog eens vervuilend. Dan denk ik dat het rationeel is om me af te vragen waarom we die gaan neerzetten als we kerncentrales hebben. Het eer-

ste wat ik twee jaar geleden gevraagd heb, is om te bekijken welke centrales we langer konden openhouden.'

Was Bart De Wever toen dan niet rationeel? Zijn grootste argument was dat niet alle huidige kerncentrales in staat zijn om langer opgehouden te worden.

'Er moeten volgens mij nog kerncentrales bijkomen. Het kan dat hij toen enkel sprak over het openhouden van enkele centrales. Wie niet van mening verandert, is knettergek.'

Nu wordt kernenergie door N-VA als een soort droomoplossing gezien, terwijl er vroeger genuanceerder naar gekeken werd.

'Ik denk dat de tijden veranderd zijn. Het klimaat is veel meer op de politieke agenda gekomen. Vroeger zei de N-VA dat we enkel de jongste twee centrales langer moesten openhouden. Nu vinden wij dat er meer centrales langer moeten opgehouden worden. We moeten ons beleid aanpassen aan de energiecrisis, de Poetin-affaire en de klimaatagenda.'

Verstikkend stikstofbeleid

Toen de vergunning van de gascentrale te Vilvoorde in juli op uw bord kwam te liggen, dacht u dan: 'Dat is praktisch, dat kan mij

goed uitkomen!'

'Nee, helemaal niet. Ik wist wel dat het er zat aan te komen. We hadden in februari ons stikstofarrest gekregen van de Raad van State en sindsdien weigerde ik alles dat te veel stikstof uitstootte. Het arrest was zo vergaand dat er niets bijkomend vergund mocht worden.'

'De Boerenbond wist perfect wat het stikstofprobleem was'

'Het kader dat ik daarna opgezet heb, was zeer streng. Ik heb gewoon mijn eigen regels nageleefd. De gascentrale van Vilvoorde werd dus niet anders beoordeeld dan andere bedrijven. Dat een gascentrale evenveel stikstof uitstoot als twintig megastallen was de hoofdreden dat ik haar vergunning geweigerd heb.'

Wat is er misgelopen bij het kader dat Joke Schauvliege ontwikkeld had in 2014?

'Het is altijd gemakkelijk om te wijzen naar voorgangers, maar mijn partij zat ook in die regering en draagt dus ook verantwoordelijkheid voor die ongelukkige beslissing in 2014. Ze hebben toen de drempels net opgetrokken, terwijl men al

van in de jaren '90 wist dat er in Vlaanderen problemen waren rond stikstof.'

'Eigenlijk is het onbegrijpelijk dat de regering toen heeft besloten om de kraan open te draaien en het beleid te versoepelen. De Raad van State zegt nu dat dat beleid niet wetenschappelijk onderbouwd was en er te weinig rekening werd gehouden met cumulatieve effecten. Landbouwbedrijven liggen namelijk vaak dicht bij waardevolle natuur.'

'Ik vind het heel erg dat sommige bedrijven de boeken toe moeten doen'

'Omdat we dat kader niet meer konden gebruiken heb ik die strenge instructie opgesteld. Ik heb de drempel voor de industrie van 5% naar 1% gebracht. Voor de landbouw heb ik het op 0% gezet. Ik besef dat dat megastreng is. Het was een moeilijke afweging en ik vind het ook heel erg dat sommige bedrijven de boeken toe moeten doen.'

Is het de schuld van de Boerenbond dat een deftig stikstofbeleid zo lang op zich liet wachten?

'Ja. De Boerenbond wist perfect wat het probleem was. Ze hebben ervoor gekozen om te eisen dat het beleid soepeler werd, in plaats van mee te denken hoe ze het konden aanpakken. Ze dragen dus mee de verantwoordelijkheid voor het stikstofprobleem.'

'Het belang van een boer is niet hetzelfde als het belang van de Boerenbond'

'Zij hebben er ook baat bij dat er meer dieren zijn, dat past in hun businessmodel. Ze verkopen veevoeder, machines, sluiten leningen af... noem maar op. Dus hoe meer dieren, hoe beter voor hen. Maar wij zitten wel met de milieueffecten op de natuur en de gezondheid.'

Blik op 2024

Enkele maanden geleden schoof Bart De Wever u naar voren als mogelijke opvolger. Had u dat verwacht?

'Een vergiftigd geschenk! (lacht) Of niet soms? Nee, ik had dat niet verwacht en vind dit op dit moment ook niet relevant. Ik heb nog megaveel dossiers die ik wil afhandelen en ik doe dit werk ook echt graag. Ik wil sowieso tot 2024 doorwerken en als de kiezer het toelaat zou ik Leefmilieu willen verderzetten. Als we het beleid in de juiste richting willen keren, heb je zeker twee legislaturen nodig.'

© Kasper Nolllet

NAVRAAG

Betekent dat dat Bart De Wever eeuwig voorzitter blijft?

'Ik vind hem de beste spits van onze partij en misschien wel de beste politicus van Vlaanderen. Hij heeft dossierkennis over heel veel verschillende thema's en kan het goed uitleggen. Voor mij is Bart een droomvoorzitter. Hij mag het dus nog heel lang blijven doen.'

Zien jullie 2024 rooskleurig in?

'Als je naar de peilingen kijkt blijven we hangen. We moeten vooral goed blijven besturen om het marktleiderschap volledig te heroveren. Niets is zo erg als geen beslissingen nemen omdat je bang bent dat de Boerenbond, de vakbond

of Voka kwaad gaat worden. Ik ben dan ook heel blij dat ik in een zuilenvrije partij zit. Ik moet enkel het algemeen belang dienen, niet de belangen van die organisaties.'

'Ik denk dat het feit dat de traditionele partijen zich te lang op hun zuil hebben gericht, mee voor hun teloorgang heeft gezorgd. Waar de Vlaming van wakker ligt, is niet hetzelfde als waar belangenorganisaties van wakker liggen. Het belang van een boer is niet hetzelfde als het belang van de Boerenbond. Die organisaties vinden de deur van een kabinet heel gemakkelijk, maar andere mensen niet. Dat is men in het verleden te veel vergeten.'⁹

© Kasper Nolllet

NAVRAAG

Ontdek de Beiaardcantus, begin bij de Veto-videoreportage

KU Leuven komt met oplossing na klachten over tekort aan studeerplekken

Eurovisie schept kwaad bloed in Leuven: Loempialand alweer uitgesloten van deelname

Na 'Onze Bro' zoekt ook Luc Sels jongerentaal op

Man met schulden weigert abonnementen op te zeggen

'Ik doe niet aan cancelcultuur'

Anti-zonnecrèmhype: 'Ik hoef niet te douchen, ik vervel om de twee dagen!'

In de lijn van 'dingen die nog sneller naderen dan je thesisdeadline':

'Partijraad CD&V kiest vervangers uit voor afvallende leden' (2022, in kleur)

Ondanks hitte: universiteiten niet akkoord met onafhankelijk smeltpunt

KU Leugen zit vanaf nu ook op Twitter en Instagram! Vind jij jezelf ook zo onmenselijk grappig? Stuur je mopjes naar onze Facebookpagina of naar kuleugen@veto.be en wie weet blink jij binnenkort op onze pagina's.

Eerste vrouwelijke redacteur KU Leugen verkozen

Redactie verontschuldigt zich voor dalende kwaliteit mopjes

Inspiratie KU Leugen is op

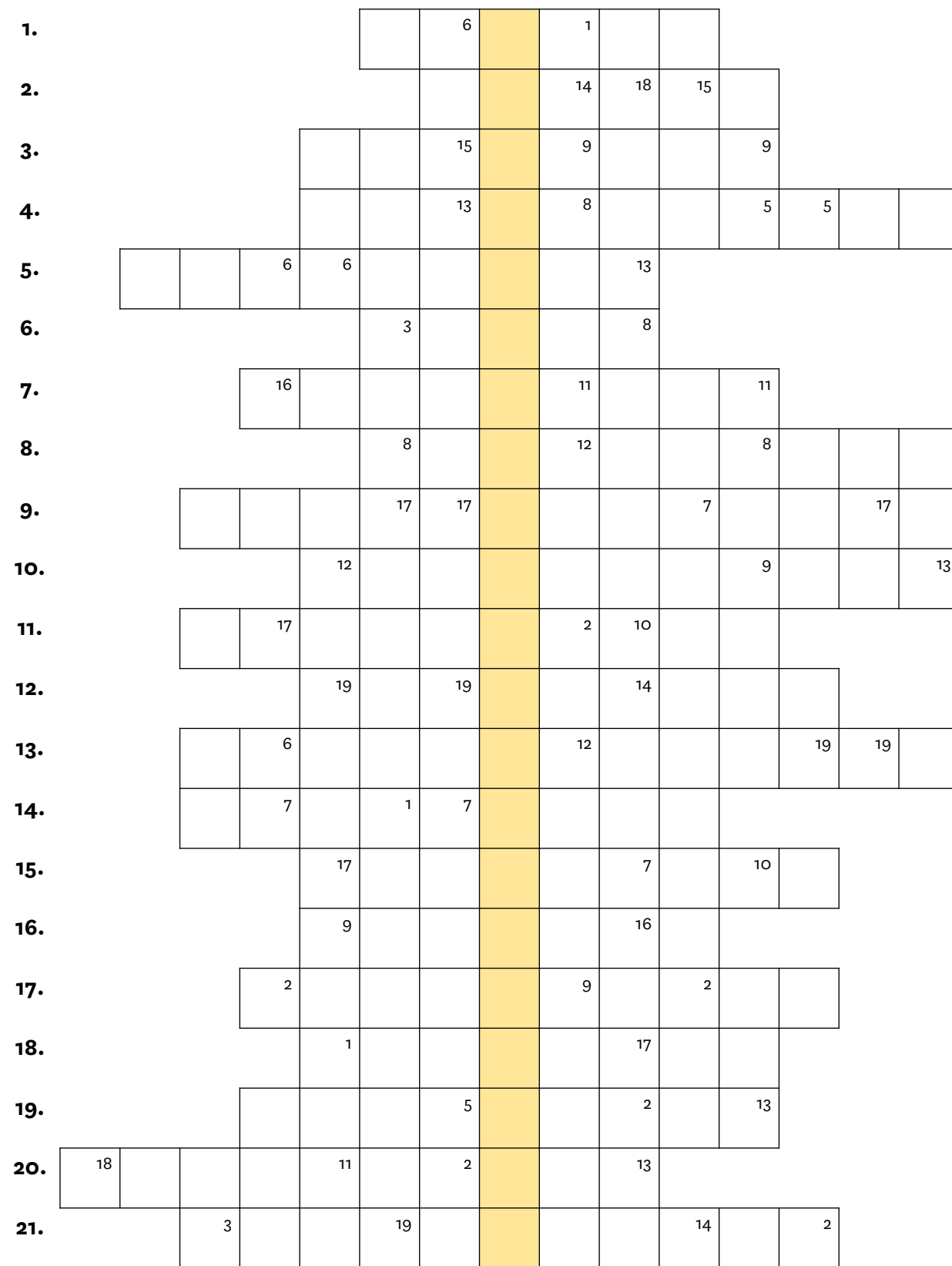
Verontwaardiging heerst op de redactie van *Veto*, nadat de redacteur KU Leugen liet weten dat hij geen grapjes had gemaakt voor de laatste editie van jaargang 48.

door [Eve van Berggnoe](#)

De redacteur in kwestie weigert zijn excuses aan te bieden: 'Een heel jaar grapjes maken, eist zijn tol. De lezers moeten dat maar begrijpen. Bovendien ga ik in deze hitte liever een ijsje eten.'

Hij vervolgt: 'Ik zeg altijd: beter een halve mop-

SJARELS CRYPTO

Oplossingen van vorige editie: 1. Komma, 2. Dialoog, 3. Gieren, 4. Handpalm, 5. Smoorverliefd 6. Moedertaal, 7. Wereldbeker, 8. Houthakker, 9. Hangjongeren, 10. Avondschoon, 11. Verstappen, 12. Rookmelder, 13. Koevoet, 14. Staken, 15. Beurs, **Middenwoord:** Cannablisgebruiker

OPGAVE

1. Ongeluk in de stilte (6)
2. Wie, de arkbouwer? (*Fr.*) (6)
3. Boerderijdier van Thor (8)
4. Drink je best voor een examen (11)
5. Kakelbont (9)
6. Engels veldbed (5)
7. Mythische boom die voorzetten geeft (9)
8. Zoet ongedierte (10)
9. Instrument van de paparazzi (12)
10. Tandrand (11)
11. Plezierkijkers (10)
12. Fluks klein kind (9)
13. Burcht van Evert, Xavier en co (13)
14. Die bepalen de sterkte van je bril (9)
15. Dessertje van een astronaut (9)
16. De spil van Leo (7)
17. Dat zijn dunne vissen (10)
18. 101 wormen (8)
19. Stelende sperwer (9)
20. Zo vlak als de duisternis (10)
21. Presentatie over anjers en rozen (11)

Stuur voor 6 juni een e-mail met je naam en de oplossing die je in de middenkolom hebt gevonden naar crypto@veto.be en maak kans op een van de tien exemplaren van

'Wij maken het nieuws. De kritische pen van Veto'

colofon

Hoofdredacteur Tijs Keukeleire
Redactiesecretaris en v.u. Jan Costers
Eindredacteur Marie Coppens
Redacteur beeld Miette, Anastasia Arnhold
Redacteur onderwijs Elien Stouten
Redacteur sociaal Jasper Snoeys
Redacteur student Manon Cools
Redacteur internationaal Arno Faggio Del Giglio
Redacteur opinie Basil Claeys
Redacteur cultuur Lisa De Witte
Redacteur onderzoek Sjereno Cörvers
Redacteur KU Leuven Kasper Nollet
Verantwoordelijke navraag Wolf France
Verantwoordelijke evenementen en groepsgevoel en welzijn Lore Meesters, Elise Nizette
Verantwoordelijke Instagram Jolien Vandoorne

Eindredactie Elien Stouten, Jasper Snoeys, Joanna 'Hoe het duttalent van Tijs evenaren' Wils, Manon 'Tenenlezen' Cools, Kasper 'Simon Tibo' Nollet, Thor Deyaert, Jolien 'Hoe vermijd je je kot stofzuigen optimaal' Vandoorne, Andreas Vandingenen, Lisa De Witte, Sjereno 'Teennagel vijlen' Cörvers, Simon 'Kasper Nollet' Tibo, Lore Meesters, Abel Romkes, Evelien 'De Joss Whedonificatie van tv en film' Van Haegenborgh, Tijs 'Facebooktekstjes' Keukeleire, Wolf France, Amber Sels, Arno Faggio Del Giglio, Basil Claeys, Marie 'Ik wil effe geen extra thesis meer schrijven' Coppens, Bruno De Waele, Florelien Soete, Jonas 'De mathematische correcte wijze om een champagnefles te ontkurken' Gilliams, Hannah Smets **Vormgeving** Jan 'de evolutie van de pepe-meme in populaire media' Costers **Cover** Jan Costers, Tijs Duchi **Schrijvers** Elien Stouten, Maarten Commeine, Simon Tibo, Lenne Schoenmakers, Joanna Wils, Arno Faggio Del Giglio, Lina Farhi, Helena Van Schelvergem, Giel Bosmans, Hannah Smets, Marjolein Petit, Abel Romkes, Amber Sels, Lore Meesters, Lisa De Witte, Jan Peumans, Miriel Vandepierre, Thor Deyaert, Lenne Schoenmakers, Sharon 'Waarom Percy Jackson beter is dan Harry Potter' Poppe, Wolf France, Andreas Vandingene, Mirre Verhoeven, Tijs Keukeleire, Manon Cools, Victoria 'Het nieuwe album van Florence + the machine' Casteels **Illustratoren** Tinne Deleu, Celine Vandeweghe, Jeremy 'Het disproporitionele gebruik door extreemrechtse mannen van de face with tears of joy-emoji voor zaken die niet eens grappig zijn' Van Weyenbergh, Anastasia 'Procrastinatiemethodes en thesisontwijkend gedrag bij masterstudenten' Arnhold, Bernard Tant, Freya Caris, Célia 'Het uitstelgedrag bij thesissen' Delandmeter, Gaëlle 'Eerst tandpasta of water? Een wetenschappelijk onderzoek' Delandmeter **Fotografen** Kasper Nollet, Marie Vandenbroeck, Hannah Smets, Liese Aerts, Miette, Jan Costers, Matzu **KU Leuven** Evelien Van Haegenborgh, Kasper Nollet, Tijs Keukeleire, Marie Coppens, Simon 'Hoe studeer je efficiënt' Sterck, Stan Spruyt

Veto is een uitgave van de Leuvense studentenkoepel LOKO. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Wil je hier volgende keer ook vernoemd staan? Kom dan naar onze redactievergadering op donderdag om 20u in 's-Meiersstraat 5, bezoek onze Facebookgroep of stuur een berichtje naar veto@veto.be en beantwoord de vraag: 'Over welk random onderwerp zou jij een thesis willen schrijven?'

KU LEUVEN

In de wiskunde heet het een verzameling.
In de sociologie een groep.
In de biologie een rijk.

**Bij KU Leuven is het
een onschatbaar netwerk.**

Bijna afgestudeerd? Als eerstejaars alumnus van KU Leuven ben je bepaald in goed gezelschap. Wereldwijd heb je contact met zo'n 280 000 slimme koppen, die heel wat gemeen hebben: een open geest, een onwrikbare ethiek en een nieuwsgierige blik, voortdurend gedreven door verwondering. Maar je kunt ze ook live ontmoeten, op selecte events, boeiende reizen en leerrijke lezingen. Dat is prettig én nuttig. Want een netwerk is al even waardevol als een diploma.

Ga naar alum.kuleuven.be

KU Leuven Alumni. Gisteren heeft toekomst.